ΤΕΥΧΟΣ 2 ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1979
Τιμή 75 μίλς

εργατικη δημοκρατια

ΖΗΤΑΝΕ ΘΥΣΙΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΘΗΣΑΥΡΙΖΟΥΝ

Τό ίδιο πράγμα ακούμε εδώ καί χρόνια από τούς εκπροσώπους τού κεφάλαιου:

Δουλειά καί θυσίες!

■

Πρέπει νά κάνετε θυσίες γιά νά κτίσουμε τό οικονομικό μέτωπο. Είναι, μάς εξήγησαν, βασικός παράγοντας γιά τό"μακροχρόνιο αγώνα μας".

Κτίστηκε τό οικονομικό μέτωπο", αρκετά καλά μάλιστα, πάνω στά μεροκάματα πείνας καί στίς άθλιες συνθήκες δουλειάς. Μονο τό '75 ιδρύθηκαν ή επαναλειτούργησαν 474 βιομηχανικές μονάδες.

Τέρμα οι θυσίες λοιπόν; Οχι ακριβώς.

■

Χρειαζόμαστε θυσίες γιά νά μπορέσουμε νά πετύχουμε καί νά κρατήσουμε τό οικονομικό θαύμα.

Εγινε τό "οικονομικό θαύμα". Οι εξαγωγές αυξήθηκαν καί τά κέρδη τών κεφαλαιοκρατων ανέβηκαν στά ύψη. Τά μεροκάματα όμως δέν κατάφεραν νά ξεπεράσουν τήν αύξηση τών τιμών.

■

Σήμερα πάλι τά ίδια.

"Πρέπει νά κάνετε θυσίες!"

Η Τράπεζα Κύπρου-πού αντιπροσωπεύει ένα δυνατό τμήμα του κεφαλαίου - τό έκανε καθαρό στό τελευταίο της οικονομικό δελτίο.

Σύμφωνα μέ τή τράπεζα Κύπρου, γιά νά μπορέσει η οικονομία νά αντέξει στήν οικονομική κρίση πρέπει νά κάνουμε θυσίες. Νά δεχτούμε πτώση τού βιοτικού μας επίπεδου ή ανεργία.

Οι οργανώσεις τών εργοδοτών από μήνες τώρα αντιδρούν στίς αυξήσεις.

Η Κυβέρνηση ετοιμάζει τό έδαφος γιά μιά πολιτική"τιμών καί εισοδημάτων"(Κρατάτε χαμηλά τούς μισθούς σας καί σάς "υποσχόμαστε" ότι δέν θά αυξηθούν ίσως οι τιμές).

Ανεξάρτητα από τό πώς το βάζει ο καθένας τους, όλοι οι εκπρόσωποι τών κεφαλαιοκρατών μάς λέν τό ίδιο.

Σήμερα υπάρχει οικονομική κρίση. Καί γιά νά ξεπεράσουμε τήν κρίση πρέπει νά κάνετε θυσίες εσεις. Νά δεχτείτε πτώση τού βιοτικού σας επίπεδου.

	1978 ΛΚ	1977 ΛΚ	1976 ΛΚ	1975 ΛΚ	1974 ΛΚ
Κέρδος Συγκροτήματος μετά τήν αφαίρεσιν φόρου είσοδήματος καί τήν μεταφοράν είς έσωτερικά άποθεματικά	518,613	382,020	121,639	64,263	53,716
Κέρδος κατά μετοχήν	189 μίλς	146 μίλς	91 μίλς	64 μίλς	53 μίλς
Μικτόν μέρισμα κατά μετοχήν	100 μίλς	70 μίλς	50 μίλς	50 μίλς	—

Τά μερίσματα τών μετόχων της Λαϊκης διπλασιάστηκαν από τό '75 ώς τό '78.

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ

Παρόλο πού μάς εξηγούν μέ μεγάλες λεπτομέρειες πώς θά σηκώσουν τά βάρη οι εργαζόμενοι, δέν μπαίνουν στό κόπο νά μάς πούν ποιός φταίει γιά τήν κρίση.

Η σημερινή κρίση σημαίνει ότι αυξάνονται συνέχεια οι τιμές, θά έρθει ανεργία, καί πτώση τής καταναλωτικής δύναμης τών εργαζομένων.

Αυτά δέν θά συμβούν επειδή λείψαν οι πρώτες ύλες, επειδή δέν υπάρχουν εργοστάσια, ή επειδή οι εργάτες παράγουν λιγότερα. Αντίθετα, η παραγωγικότητα τών εργαζομένων έχει αυξηθεί καί η τεχνολογία είναι ή ίδια καί καλύτερη απ ότι παλιότερα.

Συμβαίνουν γιατί η οικονομία ελέγχεται από τούς καπιταλιστές. Ο κάθε καπιταλιστής έχει σάν μοναδικό τού γνώμονα τό κέρδος. Γιά νά βγάζουν περισσότερα κέρδη ανεβάζουν τίς τιμές, ή επενδύουν τά χρήματα τους σέ πιό κερδοφόρες αλλά όχι παραγωγικές επιχειρήσεις. Οπως καλή ώρα σάν τούς δικούς μας καπιταλιστές πού αντί νά επενδύουν σέ παραγωγικές μονάδες αγοράζουν καί κερδοσκοπούν μέ ακίνητα, ανεβάζοντας έτσι τίς τιμές στά ύψη.

Νά λοιπόν ποιός φταίει. Η μανία τών καπιταλιστών όλου τού κόσμου γιά μεγαλύτερα κέρδη.

Δέν φτάνει πού φταίνε αυτοί,είναι καί ξεδιάντροποι Ενώ τά κέρδη τους καί οι επιχειρήσεις τους πήγαν περίφημα: "Μέ ιδιαιτέραν ευχαρίστησην ανακοινώνομεν ότι παρά τήν κάμψην εις τόν γενικόν ρυθμόν οικονομικής ανάπτυξης τά αποτελέσματα τών εργασιών τής Τραπέζης κατά τό 1978 υπηρξαν πολύ ικανοποιητικά...καίκατά συνέπειαν επετεύχθησαν μεγαλύτερα κέρδη" (έκθεση τού Δ.Σ. τής Λαϊκής Τράπεζας, έτος 1978)παρόλ αυτά επιμένουν νά κτυπούν τό βιοτικό επίπεδο τών εργαζομένων.

Από τήν άλλη, τό Νιόμβρη Δεκέμβρη τού 77, τό 67,8% τών εργατοϋπαλλήλων καί τό 81% τών εργατών επερνε κατω από 100 λίρες τό μήνα! Τή στιγμή πού τό ενοίκια είχαν φτάσει νά είναι 40-60 λίρες τό μήνα γιά ένα τών δύο υπνοδωματίων.

Μέ τά παρακάλια καί τά επιχειρήματα δέν καταφέραμε τίποτα ώς σήμερα. Η θέση μας συνέχεια χειροτερεύει. Τό μόνο δίκιο πού ξέρουν οι καπιταλιστές είναι οι επιχειρήσεις τους.

Δεν μας μένει λοιπόν άλλη λύση παρά να πάμε ενάντια στα καλέσματα των καπιταλιστών.

Να μη δεχτούμε θυσίες

Να μη δεχτούμε έλεγχο των μισθών

Να μη δεχτούμε πτώση του βιοτικού επιπέδου.

ανασχηματισμος

απαντηση στη δεξια στροφη μπορει να δωσει μονο το μαζικο κινημα.

Ο ανασχηματισμός πού ανακοίνωσε η κυβέρνηση ότι θα έκαμνε, προκάλεσε πολιτικη αναταραχή στά κόμματα της αριστεράς. Ψηφίσματα καί ανακοινώσεις από διάφορες οργανώσεις έκφρασαν αντίθεση στα σχέδια της κυβέρνησης. Αποκορύφωμα ήταν η πορεία πού οργανώθηκε στην Λευκωσία ενάντια στην αντικατάσταση του Σοφιανού.

■

Ανάμεσα στόν κόσμο δημιουργήθηκε ένα κλίμα καί μιά αίσθηση ότι με το διώξιμο του Σοφιανού, η κυβέρνηση θα έκαμνε μια στροφή σε αντιδραστική πολιτική. Πράγμα που σήμαινε ότι ενόσω θα ήταν ο Σοφιανός μέσα στήν κυβέρνηση η κυβερνητική πολιτική θα συνέχιζε να είναι "δημοκρατική" και "φιλολαϊκή".

Για να μπορέσουμε να δούμε άν τα πράγματα είναι πράγματι έτσι πρέπει να γυρίσουμε πίσω στην εποχή πού εμφανίστηκε ο Σοφιανός.

" ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ "

Ο Σοφιανός εμφανίστηκε στή κυβέρνηση σε μιά περίοδο πού το κύρος πολλών πολιτικών εκπροσώπων της άρχουσας τάξης είχε μπεί σε αμφισβήτηση μετά το πραξικόπημα και την εισβολή.. Οι αστοί χρειαζόντουσαν στην κυβέρνηση νέα πρόσωπα μέ όσο το δυνατό λιγώτερο βαρυμένο πολιτικό παρελθόν. Τούς ήταν αναγκαίο για να μπορέσουν να κτίσουν ένα δημοκρατικό, πατριωτικό και αντιιμπεριαλιστικό προσωπείο. Χρειαζόταν ένας τρόπος για να καθυσηχάσουν τον κόσμο και να ξεφουσκώσουν το αίσθημα της λαϊκής αγανάκτησης στον όποιο βαθμό υπήρχε τότε. Με "δημοκράτες" και "προοδευτικούς υπουργούς θα μπορούσαν να πείσουν τον κόσμο ότι θά έκαμναν αυτοί τον αγώνα με τον μακροχρόνιο, την διεθνοποίηση και τις προσφυγές τουςεδώ καί κεί.

Μια τέτοια πολιτική δημαγωγίας καί κάποιων παραχωρήσεων, από πρόσωπα πού θα μπορούσαν να την εκφράσουν, θα τους βοηθούσε να πείσουν τον λαό για την αναγκαιότητα της οικονομικής πολιτικής, των θυσιών απο τη μια (για μάς) και του οικονομικού θαύματος, απο την άλλη(γι'αυτούς.)

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

Η πολιτική των αστών εκφράζεται από συγκεκριμένα πρόσωπα-υπουργούς, βουλευτές- αλλά πάντα μέσα στα πλαίσια των συλλογικών τους συμφερόντων. Κι αν ακόμα κάποιοι από τους εκπροσώπους των αστών, ή άλλοι μέσα ή έξω απο την κυβέρνηση, είναι προοδευτικοί καί θέλουνε κάποιες προοδευτικές αλλαγές δέν έχουν την δυνατότητα να τίς πετύχουν άν δέ θέλουν οι αστοί.(το Υπουργικό Συμβούλιο καθορίζη τή πολιτική της κυβέρνησης, όχι κάποιος προοδευτικός υπουργός.) Από την άλλη έχουν όλη την οικονομική δύναμη στα χέρια τους ώστε να μήν επιτρέψουν αλλαγές πού δέν θέλουν. π.χ.οι τράπεζες δεν δίνουν πίστωση για την δημιουργία αθλητικών κέντρων, σχολείων, νοσοκομείων κλπ. Η κυβέρνηση με τους εργοδότες καθορίζουν γιά παράδειγμα, σ'ένα βαθμό,το περιεχόμενο της εκπαίδευσης-επαγγελματικός πρυσανατολισμός- άν η κυβέρνηση δεν τον ακολουθήση πολλοί απόφοιτοι θα βρεθούν άνεργοι.

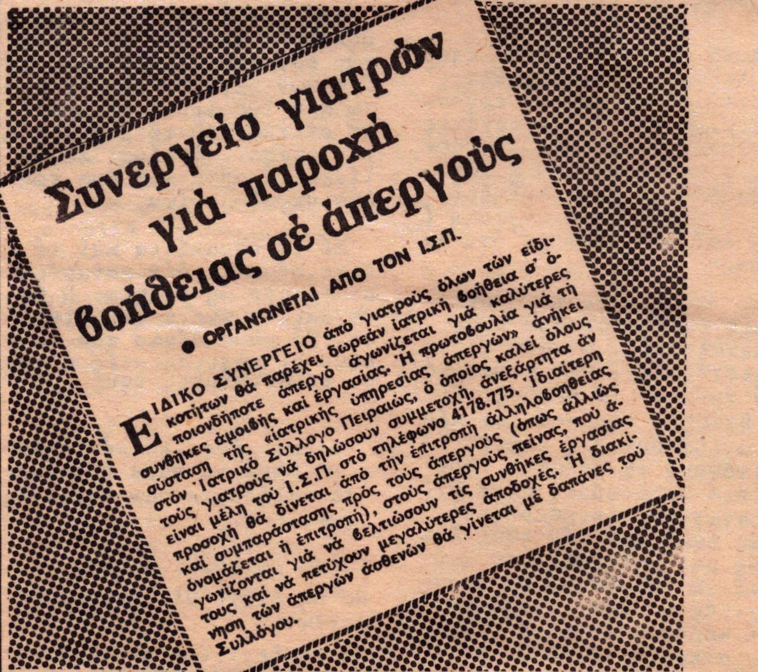
ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Μέσα σ'αυτά τα πλαίσια έδρασε καί ο Σοφιανός. Με τίς παρατραβηγμένες όμως διακυρήξεις του για την δημοκρατία, τον ιμπεριαλισμό, την εκκλησία κλπ, βγήκε κάπου έξω απο την πολιτική των αστών.

Οι αστοί όμως δεν έχουν καμμιά διάθεση να αφήνουν τέτοιες ιστορίες να παρατραβούν. Γι'αυτό μόλις νοιώσουν αρκετά δυνατοί ή όταν εξαναγκαστούν απο τις συνθήκες-π.χ. οικονομική κρίση- προσπαθούν να μήν αφήσουν τίς ελευθερίες πού παραχώρησαν να διευρυνθούν κι άν είναι δυνατό να τίς περιορίσουν. Θέλουν τους εργαζόμενους πιο πειθαρχικούς είτε πείθοντας τους ή εξαναγκάζοντας τους.

Είναι αυτές τις ελευθερίες πού θέλουν να κτυπήσουν οι αστοί με τον ανασχηματισμό Καί θέλουν, επίσης, νέα άτομα πού να μπορούν να εκφράσουν αυτήν την νέα πολιτική

Αυτές τίς ελευθερίες είναι πού πρέπει να υπερασπιστούμε. Το να μείνη ή να φύγη ο Σοφιανός δεν είναι αυτοσκοπός. Η σημασία του ανασχηματισμού είναι η νέα πολιτική πού θα ήθελαν να ακολουθήσουν οι αστοί. Την πολιτική αυτή είναι πού πρέπει να κτυπήσουμε και όχι τον ανασχηματισμό, καθ'εαυτό, γιατί κάποια "προ-οδευτικοί υπουργοί " καί να ήθελαν δεν μπορούν να επηρεάσουν αυτή την πολιτική.

Συνεργείο γιατρών γιά παροχή βοήθειας σέ άπεργούς

● ΟΡΓΑΝΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ Ι.Σ.Π.

Ειδικο ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ άπό γιατρούς όλων τών ειδικοτήτων θά παρέχει δωρεάν ιατρική βοήθεια σ' οποιονδήποτε άπεργό άγωνίζεται γιά καλύτερες συνθήκες άμοιβής καί έργασίας. Ή πρωτοβουλία γιά τή σύσταση τής «ιατρικής υπηρεσίας άπεργών» άνήκει στόν Ιατρικό Σύλλογο Πειραιώς, ό όποίος καλεί όλους τούς γιατρούς νά δηλώσουν συμμετοχή, άνεξάρτητα άν είναι μέλη τού Ι.Σ.Π. στό τηλέφωνο 4178.775. Ίδιαίτερη προσοχή θά δίνεται άπό τήν έπιτροπή άλληλοβοηθείας καί συμπαράστασης πρός τούς άπεργούς (όπως άλλιώς όνομάζεται ή έπιτροπή), στούς άπεργούς πείνας, πού άγωνίζονται γιά νά βελτιώσουν τίς συνθήκες έργασίας τους καί νά πετύχουν μεγαλύτερες άποδοχές. Ή διακίνηση τών άπεργών άσθενών θά γίνεται μέ δαπάνες τού Συλλόγου.

Ακούμε από τό ραδιόφωνο, διαβάζουμε στίς εφημερίδες βλέπουμε στήν τηλεόραση γιά τά ταξίδια τού προέδρου,τίς ομιλίες τών υπουργών, τού συνδέσμου βιομηχάνων, γιά τό ποδόσφαιρο, γιά τήν επιτυχία τών διακομματικών μας αποστολών καί ένα σωρό άλλα τέτοια. Καί όμως τίποτε σάν τό πιό πάνω. Τίποτε γιά τους αγώνες τών εργαζομένων, τά προβλήματά τους, καί κυρίως γιά ωραίες ενέργειες σάν τήν παραπάνω πού δείχνουν τήν ανθρωπιά καί τήν ικανότητα τών εργαζομένων νά συμπαραστέκονται σέ άλλους,άγνωστούς τους εργαζόμενους πού αγωνίζονται.

ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΖΟΥΜΕ

υι κινητοποιήσεις γιά την υπεράσπιση των ελευθεριών μας και όχι για τον οποιοδήποτε"προοδευτικό" ή αριστερό υπουργό, βοηθούν στη ανάπτυξη μαζικού κινήματος πού μαθαίνει να στηρίζεται στίς δικές του δυναμεις στήν πάλη για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του.

Στην αντίθετη περίπτωση αποπροσανατολίζουμε τούς εργαζόμενους ότι οι "προοδευτικοί"υπουργοί μπορούν να του λύσουν τα προβλήματα τους. Αφήνουμε έτσι τα περιθώρια στούς αστούς να ξεγελούν το κίνημα με τούς "προοδευτικούς" καί "αριστερούς" τους υπουργούς καί να το σέρνουν από πίσω τους. επιτρέπουμε τέλος να το χρησιμοποιούν καί στούς εσωτερικούς τους καυγάδες καί να το συγχίζουν.

ΤΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Στόν καπιταλισμό, όλο τόν πλούτο τόν παράγουν οι μισθωτοί εργάτες καί υπάλληλοι, οι φτώχοι αγρότες καί άλλα στρώματα φτωχών εργαζομένων.

Ο πλούτος αυτός όμως ελέγχεται από μιά μειοψηφία εκμεταλλευτών, πού τόν διαχειρίζονται μέ σκοπό τό κέρδος, μέ αποτέλεσμα τήν εξαθλίωση τών εργαζομένων.

Πιστεύουμε ότι η κατάσταση, οι ανάγκες καί τά συμφέροντα τών εργατοϋπάλληλων, καθώς καί οι αγώνες τους, είναι πιό σημαντικά από τά συμφέροντα οποιασδήποτε άλλης τάξης.

Επειδή μόνο οι μισθωτοί, εργάτες καί υπάλληλοι, μπορούν νά πάρουν συλλογικά στά χέρια τους τόν έλεγχο αυτού τού πλούτου, γιά νά αποφασίζουν καί νά προγραμματίζουν δημοκρατικά τή παραγωγή καί τή μοιρασιά του σύμφωνα μέ τίς ανάγκες του λαού. Αυτός είναι ο σοσιαλισμός.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΟΧΙ ΜΕΤΑΡΥΘΜΙΣΗ

Η εξουσία δέν μπορεί νά περάσει στούς εργάτες σταδιακά, ούτε μπορεί νά γίνει σιγά-σιγά ο καπιταλισμός σοσιαλισμός. Οι εργάτες δέν μπορούν νά πάρουν τήν σημερινή κρατική μηχανή (στρατός φυλακές, αστυνομία, δημόσια γραφειοκρατία, κ.α.) καί νά τή χρησιμοποιήσει γιά τά συμφέροντά τους.

Αυτή τήν κρατική μηχανή θά χρειαστή νά τήν καταστρέφουν καί νά χτίσουν ένα καινούργιο κράτος, μιά...

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ενα τέτοιο κράτος θά βασίζεται σέ εκλεγμένα εργατικά συμβούλια στά εργοστάσια καί στούς άλλους τόπους δουλειάς, καί στήν οπλισμένη εργατική πολιτοφυλακή.

ΑΝΕΞΑΡΓΗΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Επειδή τήν επανάσταση μπορεί νά τήν κάνει μόνο η ίδια η εργατική τάξη, αφού αποκτήσει συνείδηση τής δύναμής της, αυτοπεποίθηση, οργάνωση, καί τήν ικανότητα νά αγωνίζεται γιά τά ταξικά της συμφέροντα, γι αυτό:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Κάθε αγώνα καί κάθε απεργία, επίσημη ή ανεπίσημη, γιά καλύτερες συνθήκες δουλειάς, καλύτερους μισθούς, καλύτερη εργατική νομοθεσία , ενάντια στίς απολύσεις καί τίς θυματοποιήσεις, καί γιά τήν υποστήριξη άλλων εργαζομένων.

Είμαστε εναντίον τής επέμβασης τού κράτους στίς εργατικές σχέσεις καί εναντίον τών θεσμών πού μπαίνουν φραγμός στήν αγωνιστικότητα τών εργατών καί τήν ελεύθερη διεκδίκηση τών αιτημάτων τους, καθώς καί στήν οργάνωση τους.

Πιστεύουμε ότι πρέπει όλοι οι εργαζόμενοι νά συμμετέχουμε στή συντεχνία, καί νά παλεύουμε:

Γιά τήν ενοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος.
Γιά τήν υποστήριξη τών αγώνων άλλων εργαζομένων.
Γιά τήν εκλογή όλων ανεξαιρέτως τών αξιωματούχων τών συντεχνιών καί τή δυνατότητα νά ανακαλούνται όταν αποφασίζουν οι εργαζόμενοι.
Γιά τό δυνάμωμα τών επιτροπών στούς χώρους δουλειάς.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΟΤΙ

Κύριοι υπεύθυνοι γιά τούς πολέμους, τίς σφαγές, τή προσφυγιά καί όσα άλλα έπαθαν οι εργαζόμενοι στήν Κύπρο εξαιτίας τού Κυπριακού προβλήματος, είναι οι αστοί τής Ελλάδας τής Τουρκίας καί τής Κύπρου.

Οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις χρησιμοποιούν ή επεμβαίνουν στή σύγκρουση τών συμφερόντων τών Ελληνοκύπριων καί Ελλήνων αστών μέ τούς Τουρκοκύπριους καί Τούρκουςαστούς.

Τα γεγονότα των τελευταίων δεκαετιών έχουν αναπτύξει τον εθνικισμό μέσα στήν Κυπριακή εργατική τάξη. Ακόμα υπάρχει η ψευδαίσθηση οτι είναι δυνατή μιά "βιώσιμη, δίκαιη καί ειρηνική λύση" τού Κυπριακού, ενόσω υπάρχουν τά ασυμβίβαστα συμφέροντα τών Ε/κύπρων καί Ελλήνων αστών από τή μιά καί τών Τούρκων καί Τ/κύπριων αστών από τήν άλλη.

Τό αποτέλεσμα είναι νά γίνει, τουλάχιστον η Ε/κυπριακή, εργατική τάξη ανίκανη νά αντισταθεί ιδεολογικά στά καλέσματα τών Ε/κύπριων αστών γιά εθνική ενότητα, οικονομικές θυσίες καί συνεργασία μέ τούς αστούς γιά τήν"οικονομική ανάπτυξή" τους. Νά μή μπορεί νά παλέψει μέ συνέπεια γιά τά συμφέροντά της. Γι αυτό:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Τήν δημιουργία ενός κινήματος μέσα στήν Ε/κυπριακή εργατική τάξη πού νά συνδιάζει τήν ταξική πάλη γιά τά οικονομικά τής συμφέροντα μέ τήν πλήρη αναγνώριση καί έμπρακτη αντίθεσή του στήν επιθετικότητα τών Ε/κύπριων αστών εναντίον τών Τ/κυπρίων. Μόνο έτσι:

Θά απελευθερωθεί από τόν εθνικισμό ή Ε/κυπριακή εργατική τάξη καί θά γίνει ικανή νά παλέψει γιά τά ταξικά της συμφέροντα.

Θά κερδιθεί ή εμπιστοσύνη τών Τ/κύπριων εργαζόμενων, καί θά γίνουν οι Κύπριοι εργαζόμενοι πραγματικά ικανοί νά παλέψουν μαζί γιά τά κοινά τους συμφέροντα.

Σύμμαχοί μας, γιά νά εμποδίσουμε τίς συμφορές πού φέρνουν οι διαμάχες τών αστών, μπορούν νά γίνουν τά εργατικά κινήματα σέ άλλες χώρες, αλλά πρώτα απ'όλα, οι Τουρκοκύπριοι, οι Τούρκοι καί οι Ελληνες εργάτες.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

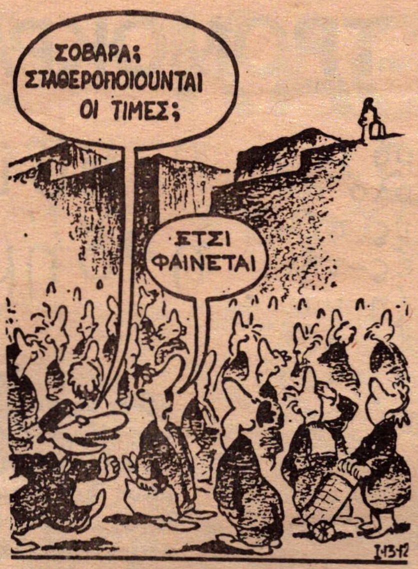
Η ολοκληρωτική απελευθέρωση τής εργατικής τάξης μπορεί νά γίνει μόνο μέ τή διεθνή επικράτηση τού Σοσιαλισμού. Μιά Εργατική Επανάσταση στήν Κύπρο ή σέ άλλο κράτος , δέν θά μπορέσει νά επιβιώσει γιά μεγάλο χρονικό διάστημα άν μείνει απομωνομένη.

Γι'αυτό είμαστε Διεθνιστές. Είμαστε αντίθετοι σέ όλους τούς πολέμους πού κάνουν οι άρχουσες τάξεις, καί πρώτα απ'όλα είμαστε αντίθετοι σέ όλες τίς πολεμικές προετοιμασίες καί όλες τίς στρατιωτικές δαπάνες τής Ε/κυπριακής αστικής τάξης, καί σέ όλα τά ξένα στρατιωτικά συμφέροντα τών οποίων τήν παρουσία επιτρέπει.

Υποστηρίζουμε τό διώξιμο όλων τών βάσεων, τών ξένων στρατιωτικών εγκαταστάσεων καί όλων τών ξένων στρατευμάτων καί στρατιωτικών.

Είμαστε αντιιμπεριαλιστές, υποστηρίζουμε όλα τά γνήσια εθνικά κινήματα γιά τήν πολιτική απελευθέρωση. Είμαστε αντίθετοι σέ όλες τίς καπιταλιστικές καί ιμπεριαλιστικές πολιτικές, οικονομικές καί στρατιωτικές συμμαχίες.

Τού Γιάννη Ιωάννου

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΣΜΟΣ

Ακόμα δεν προφτάσαμε να συνέλθουμε απο τηντρομακτική αύξηση στη βενζίνη και οι τιμές άρχισαν να ανεβαίνουν στα ύψη.

Και ακόμα δεν είμαστε παρά στην αρχή. Μπαίνουμε σε μια περίοδο που σύμφωνα με όλες τις προβλέψεις οι τιμές θα ανεβαίνουν ανεξέλεγκτα.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ

Η κατάσταση αυτή δεν παρατηρείται μόνο στην Κύπρο Σε όλο τον κόσμο απο τις πιο αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες μέχρι τις πιο υποαναπτυκτες βρίσκουμε το ίδιο φαινόμενο:

Αύξηση του πληθωρισμού & αύξησητης ανεργίας.

Σύμφωνα με τους οικονομολόγους της Δύσης για τα επόμενα λίγα χρόνια η οικονομική κρίση θα μαστίζει τον καπιταλισμό. Αναπόφευκτη συνοδεία της κρίσης θα είναι η συνεχής αύξηση τιμών και ανεργίας.

Έτσι λοιπόν η παγκόσμια κρίση που έρχεται διαγράφει μαύρες προοπτικές για τους εργαζόμενους. Ειδικά σε χώρες που εισάγουν πολλά αγαθά και πρώτες ύλες. εισαγωγές. Κάθε αύξηση στη παγκόσμια αγορά ή στις χώρες που εξάγουν στην Κύπρο θα εισάγεται και αυτόματα εδώ. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι η πρόσφατη αύξηση στην τιμή του πετρελαίου που αύξησε απότομα τις τιμές πολλών αγαθών, απο τα μεταφορικά μέχρι τα τρόφιμα.

Ανεξάρτητα απο τα μέτρα που θα πάρει η Κυβέρνηση οι τιμές θα αυξάνονται με ουσιαστικό αποτέλεσμα το χαμήλωμα του μισθού μας.

ΚΑΡΑΤΙΚΟΣ ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΣΜΟΣ;

Εκφράστηκε απο τις ηγεσιες συνδικαλιστικών οργανώσεων η άποψη οτι χρειάζεται κρατικός παρεμβατισμός για να εμποδιστεί η άνοδος των τιμών. Το κράτος δηλαδή με διατάγματα να απαγορέψει τις αυξήσεις. Όπως είδαμε όμως **ένα μεγάλο μέ**ρος των αυξήσεων δεν εξαρτάται απο την καλή ή κακή θέληση των δικών μας καπιταλιστών αλλά απο τις τιμές της παγκόσμιας αγοράς. Το κράτος όμως δεν μπορεί να απαγορέψει με διατάγματα την άνοδο των τιμών στη παγκόσμια αγορά.

Έτσι ακόμα και να το ήθελε δεν μπορεί το κράτος να εμποδίσει την αύξηση των τιμών που οφείλεται σε εξωτερικούς παράγοντες.

Σίγουρα όμως οι Κύπριοι καπιταλιστές με δικαιολογία τις αυξήσεις στην παγκόσμια αγορά μας υποχρεώνουν να πληρώνουμε ακόμα μεγαλύτερες. Αύξανεται για παράδειγμα 10% ένα αγαθό, μας βάζουν αύξηση 15%.

Θα μπορούσε να ισχυριστεί κάποιος, οτι το κράτος μπορεί να ελέγξει αυτή την αισχροκέρδεια, με ένα είδος κρατικό παρεμβατισμό. Όμως δεν το κάνει. Δεν το κάνει όχι γιατί δεν το σκέφτηκαν. Εξάλλου υπάρχει επιτροπή τιμών που θεωρητικά έχει αυτό τον σκοπό. Δεν το κάνει γιατί δεν έχει σαν στόχο να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των εργαζομένων

Αν εξετάσουμε την πολιτική του κράτους, την νομοθεσία και την ιδεολογία που προωθά θα το δούμε καθαρά. Ότι δηλαδή η κυβερνητική πολιτική εξυπηρετεί τα συμφέροντα των καπιταλιστών & όχι των εργαζομένων.

Αυτά τα συμφέροντα εξυπηρετεί για χρόνια και αυτα θα εξυπηρετεί.

Είναι λοιπόν ματαιοπονία να περιμένουμε απο το κράτος να εμποδίσει τις αυξήσεις στις τιμές, είτε με το κέφι του, είτε με παρακάλια.

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ

Οι αυξήσεις αυτές με τον ρυθμό που προβλέπονται θα φέρουν μια δραματική πτώση στο βιοτικό μας επίπεδο κατι που άρχισε ήδη να γίνεται. Στην ουσία δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα χαμήλωμα στους μισθούς μας.

Το μόνο όπλο που έχουμε ενάντια σ'αυτό είναι η αύξηση στους μισθούς. Γιατί όπως είδαμε μόνο ένα μικρό μέρος των αυξήσεων στις τιμές θα μπορούσε να ελέγξει το κράτος και που όμως δεν έχει καθόλου τέτοιο σκοπό.

Έτσι να ζητήσουμε απλώς την επέμβαση του κράτους είναι σαν να παραδίνουμε το μόνο όπλο που έχουμε δίχως καν να δώσουμε την μάχη.

Αντί να παρακαλούμε το κράτος θάταν πιο σωστό να προετοιμαστούμε για να διεκδικήσουμε τις αυξήσεις στους μισθούς μας.

Είναι η μόνη ασφάλεια ενάντια στο χαμήλωμα των μισθών.

Είναι ο μόνος τρόπος για να εξαναγκαστεί το κράτος νά ελέγξει οποιεσδήποτε αυξήσεις στίς τιμές μπορεί.

ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

"..έχοντας στό πλευρό μας στό σκληρό καί δύσκολο άγώνα μας, ειλικρινεις φίλους καί υποστηριχτές-τήν δημοκρατική Ελλάδα (η υπογράμιση δική μας) τές αδέσμευτες χώρες, τίς παγκόσμιες προοδευτικές καί δημοκρατικές δυνάμεις στίς σοσιαλιστικές χώρες καί στή πρώτη γραμμή τήν Σοβιετική Ενωση- είμαστε πολύ πιό ισχυροί από τούς ιμπεριαλιστές εχθρούς μας καί τά οργανά τους. (Νέος Δημοκράτης, πολιτικό θεωρητικό όργανο τής Κεντρικής Επιτροπής τού ΑΚΕΛ. Μάρτης 79, άρθρο τού Β΄Γ.γραματέα τού ΑΚΕΛ Α.Φάντη).

ΑΣΤΥΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Ριζοσπάστης 10
8-79.)
ΑΓΡΙΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥ
ΝΟΜΙΑΣ...Πολλοί τραυματί-
ες καί πάνω από 100 συλλή
ψεις (Αυγή 10/8/79).

ΤΑ ΜΑΤ ΕΔΕΡΝΑΝ ΕΠΙ 10 ΩΡΕΣ
ΕΠΕΣΕ ΞΥΛΟ ΑΝΕΛΕΗΤC
10 ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΕΣ ΕΠΕΦΤΑΝ ΠΑ
ΝΩ Σ'ΕΝΑ ΠΟΛΙΤΗ (Ελευθεροτ
υπια 10/8/79.

ποια ειναι αυτη η"δημοκρατικη ελλαδα'

Απ' άφορμὴ μιᾶ συγκέντρωση σωματείων τῆς Κοινῆς Ὠφέλειας, ἐπέβαλε τὴν ἀστυνομοκρατία στοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς πρωτευουσας, προχώρησε σὲ ἀναιτιολόγητους καὶ ἀπρόκλητους ξυλοδαρμοὺς καὶ συλλήψεις ἐργαζομένων καὶ ἄλλων πολιτῶν, μὲ φανερὸ σκοπὸ νὰ ἐπιβάλει ἕνα κλίμα τρομοκρατίας ποὺ νὰ εὐνοεῖ τὸ πέρασμα τῆς πολιτικῆς της.

Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν κλιμάκωση τῶν αὐταρχικῶν μέτοων τῆς κυβέρνησης, χρέος ὅλων τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, εἶναι, νὰ προχωρήσουν σὲ συντονισμὸ τῆς δράσης τους, γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῆς πολιτικῆς τῆς λιτότητας καὶ τὴν ὑπεράσπιση τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν.

Ανακοίνωση Κ.Κ.Ε.
ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ 10/8/79

Ἡ ἀπαγόρευση τῆς νομιμης καὶ εἰρηνικῆς συγκέντρωσης στὰ Προπύλαια, ἡ βάναυση ἐπίθεση τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν ΜΑΤ καὶ οἱ μαζικὲς συλλήψεις καὶ οἱ κακοποιήσεις ἐργαζομένων, πρὶν καὶ μετὰ την συγκέντρωση, συνιστοῦν ἀπροσχημάτιστη παραβίαση τοῦ συντάγματος καὶ δείχνουν τὸν ἀντιδημοκρατικὸ καὶ ἀντεργατικὸ χαρακτήρα τῆς σημερινῆς κυβέρνησης/καὶ τὴν χρεοκοπία τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικής της πολιτικῆς.

Ανακοίνωση Κ.Κ.Ε. Εσ
ΑΥΓΗ 10/8/79

Ἡ κυβερνηση καταλύοντας τά συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα τών πολιτών μετέτρεψε τό κέντρο τής Αθήνας σέ αστυνομοκρατούμενο χώρο

Έδειξε γιά άλλη μιά φορά πώς στίς ειρηνικές εκδηλώσεις τών εργαζομένων αντιπαραθέτει απαράδεκτες αυταρχικές καί ολοκληρωτικές μεθόδους.

Α. Παπανδρέου
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 10/8/79

Βέβαια αυτό πού είδαμε πιό πάνω δέν μπορεί νά είναι η Δημοκρατική Ελλάδα. Αν δέν είναι αυτό η Δημοκρατική Ελλάδα, τότε πρέπει νά είναι τό εργατικό κίνημα, αυτούς πού έδερναν τά ΜΑΤ τού Καραμανλή, πού μπορεί νά είναι σύμμαχός μας.

Ενα τέτοιο κίνημα υπάρχει καί στήν Τουρκία, πού έχει καταδικάσει τήν εισβολή στήν Κύπρο. Ενα κίνημα πολύ δυνατό πού έρχεται σέ σύγκρουση καθημερινά μέ τ ο κράτος καί τούς φασίστες. Μήπως δέν σκοτώθηκαν 15.000 στρατιώτες, όλοι σχεδόν εργάτες καί φτωχοί αγρότες στόν πόλεμο τού 74;

Τό Κυπριακό είναι πρόβλημα καί τού Τούρκικου εργατικού κινήματος.

Γιατί τότε τό Τουρκικό κίνημα δέν μπορεί νά είναι σύμμαχός μας, καί μάλιστα πολύ δυνατός καί κοντινός;

Δέν ξεχάστηκε όμως μόνο τό Τουρκικό εργατικό κίνημα. Η Χαραυγή δέν έγραφε

τίποτα γιά τήν άγρια τρομοκρατία τού Καραμανλή ενάντια στούς εργαζόμενους στή Αθήνα στίς 9 Αυγούστου.

Μήπως γιά νά μή θίξει τόν Καραμανλή τής Δημοκρατικής Ελλάδας;

Η μήπως τό Ακέλ δέν βλέπει τό κυπριακό σάν πρόβλημα από τήν πλευρά τού εργατικού κινήματος αλλά σάν πρόβλημα μεταξύ εθνών; Τών Ελλήνων καί Κυπρίων από τή μιά καί τών Τούρκων από τή άλλη.

Δέν εξηγείται αλλοιώς γιατί δέν μπαίνει η"δημοκρατική Τουρκία"πλάϊ στήν "Δημοκρατική Ελλάδα."

Υπάρχουν όμως καί κάποιοι άλλοι πού βλέπουν τό προβλημα έτσι.

"Διεθνής συμπαράσταση: Θά πρέπει νά αναζητηθή μέσα στούς κύκλους χωρών πού τά εθνικά τους συμφέροντα (η υπογράμιση δική μας) συγκρούονται μέ τή Νατοποίηση ή τή διάλυση τής Κυπριακής Δημοκρατίας.

Τό κίνημα τών αδεσμέυτων ... Τό στρατόπεδο τών Σοσιαλιστικών χωρών καί ειδικά η Σοβιετική Ενωση... Οί Ευρωπαϊκές Χώρες καί ιδιαίτερα οι μικρές ευρωπαϊκές χώρες...Οί Άραβες, ιδιαίτερα τό προοδευτικό κίνημα τών Αράβων...

Ο πιό σημαντικός παράγων σέ αυτό τό κεφάλαιο είναι ο Ελληνικός. Ο Ελληνικός λαος απαλλαγμένος από τή φασιστική φίμωση στέκεται αποφασιστικά αλληλέγγυος πρός τόν αδελφό Κυπριακό Ελληνισμό...Υπάρχει πράγματι σήμερα κοινό μέτωπο μεταξύ Ελλάδας καί Κύπρου γιατί κοινή είναι η μοίρα" (Πρόλογος στό φυλλάδιο "Παγκύπριο Β΄ Συνέδροο ΕΔΕΚ, Ομιλία Λ[illegible]σαρίδη.)

Προβλημα Ταξικών συμφερόντων ή Εθνικών συμφερόντων:

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΚΑΘΑΡΣΗ

για την ενοτητα μας με τους τουρκοκυπριους εργαζομενους

Καλούμε τούς Τουρκοκύπριους σέ ενότητα , καί τούς διαβεβαιώνουμε ότι δέν έχουν νά φοβηθούν τίποτα από το[ύς] Ελληνοκύπριους. Κάτι παρόμοιο είπε ο Κυπριανού στό συλλαλητήριο τής 20 Ιούλη.

Περίπου τά ίδια είπε καί ο Α. Μιχαηλίδης σέ μιά συνέντευξη τού: Γιά νά επιβιώση η Κύπρος πρέπει οι δύο κοινότητες νά ζήσουν μαζί ειρηνικά καί τόνισε ότι πρέπει νά ξεχαστούν τά λάθη τού παρελθόντος καί νά κοιτάξουμε τό μέλλον.

Είναι αλήθεια έτσι τά πράγματα; Καλούν όλοι τούς Τουρκοκύπριους σέ ενότητα ΤΩΡΑ,κάτω από ένα"ισχυρό κεντρικό κράτος" τή στιγμή πού όλοι βλέπουν αυτό τό κράτος σάν συνέχεια τού παλιού καί τού σημερινού Κυπριακού Κράτους. Συγχρόνως οι αριστεροί παραδέχονται ότι δέν έχει γίνει η κάθαρση από τούς πραξικοπηματίες καί τούς φασίστες.

Είναι άσχετα αυτά τά δύο; Καθόλου. Γιατί όλοι ξέρουμε ότι αγαπημένο σπόρ αυτών τών "εθνικοφρόνων" φασιστών δέν ήταν μόνο τά πραξικοπήματα καί οι συνωμοσίες, αλλά καί η καταπίεση τών Τουρκοκυπρίων.

Τέτοιοι καταπιεστές υπήρχαν καί υπάρχουν πολλοί σέ αυτό τό κράτος, πραξικοπηματίες, χουντικοί αλλά καί άλλοι.

Ομαδικός τάφος Τουρκοκύπριων. Τιμωρήθηκαν οι ένοχοι;

Ο Σαμψών σέ μία από τίς "ένδοξες" στιγμές του

ΠΟΙΟΙ ΦΤΑΙΝΕ

Τό Κυπριακό πρόβλημα, ο πόλεμος καί η προσφυγιά δέν είναι μόνο δημιούργημα τού ιμπεριαλισμού. Όλοι παραδέχονται οτι έγιναν"λάθη" καί από τίς δύο πλευρές από τό 1960 μέχρι τό 1974. Μέ άλλα λόγια γιά νά λέμε τά σύκα σύκα καί τά "λάθη" μέ τήν πραγματική τους έννοια η Ελληνοκυπριακή άρχουσα τάξη καταπίεσε οικονομικά, πολιτικά καί μέ ένοπλη βία τούς Τουρκοκύπριους στήν προσπάθεια της νά είναι καί νά μείνει κυρίαρχη οικονομικά καί πολιτικά μέσα στήν Κύπρο. Χρησιμοποιησε γιά τό σκοπό αυτό:

-Τήν οικονομική της υπεροχή (Τό 1963 είχε στά χέρια της τό 99,5%(!)τού εξαγωγικού εμπορίου ενώ οί Τουρκοκύπριοι τό 0,5% μόνο)

-Τό κράτος, πού έλεγχε σέ μεγάλο βαθμό μέ τό σύνταγμα τού '60, καί τελείως μετά τό 64.

-Τόν σωβινισμό, τόν εθνικισμό καί τή διάσπαση των δύο κοινοτήτων πού η εθναρχία, η ΕΟΚΑ, η ΤΜΤ καί η ίδια η Αγγλική αποικιοκρατία είχαν δημιουργήσει.

Πρωτοπαλλήκαρα σ'αυτή τή καταπίεση καί τρομοκρατία ήταν η ΕΟΚΑκαθώς καί οι διάδοχοι της πραξικοπηματίες καί ΕΟΚΑ-Βτζήδες. Η καταπίεση αυτή, καί όχι μόνο οι ιμπεριαλιστικές "συνωμοσίες" δώσαν τήν ευκαιρία καί τή δικαιολογία στούς Τούρκους αστούς νά εισβάλουν.

Δέν μπορούμε νά τά ξεχνάμε ολα αυτά καί νά μιλάμε αφηρημένα γιά ενότητα καί συμμετοχή όλων τών Κυπρίων σέ ένα "ενιαίο καί μέ ισχυρή κεντρική κυβέρνηση" Κυπριακό κράτος.

Ούτε μπορούμε νά καλούμε τούς τουρκοκύπριους εργαζόμενους νά μπούν τώρα κάτω από ένα τέτοιο κρατικό μηχανισμό γεμάτο σέ όλα του τά επίπεδα από τούς καταπιεστές καί σφαγιαστές τους. Αυτό είναι υποκρισία από ο ποιονδήποτε καί άν γίνεται.

Η ΚΑΘΑΡΣΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ ΜΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΥΣ

Η κάθαρση δέν πρέπει νά έχει σκοπό νά πείση τούς Ελληνοκύπριους εργαζόμενους γιά τίς δημοκρατικές προθέσεις τής κυβέρνησης καί τή φιλολαϊκή πολιτική της. Γι αυτό τό λόγο είναι λάθος ν' νά χρησιμοποιείται τό ζήτημα της κάθαρσης σάν εσωτερική υπόθεση τών Ελληνοκυπρίων γιά τό"κτίσιμο ενός αραγούς εσωτερικού μετώπου" Η κάθαρση αυτή σημαίνει νά ξεκαθαρίσουμε από τούς φασίστες,συνωμότες, πράκτορες τών"σκοτεινών δυνάμεων" γιά νά μπορέσουμε όλοι συσπειρωμένοι (αστοί καί εργαζόμενοι) νά χτυπήσουμε τόν "ξένο εχθρό".

Αυτό στά αυτιά τών Τουρκοκυπρίων εργαζόμενων θά ακούγεται σάν: οι Ελληνες συσπειρώνονται γιά νά είναι πιό δυνατοί καί νά μπορούν νά μας επιβληθούν πιό εύκολα. Εμείς δηλαδή μέ τήν αστική μας τάξη ενάντια στούς Τουρκοκύπριους. Αυτό, στό βαθμό πού δέν κάνουμε καθαρό οτι αγωνιζόμαστε ενάντια στή δική μας αστική τάξη επειδή έχει τουλάχιστο τή μισή ευθύνη γιά τή δημιουργία τού κυπριακού προβλήματος καί επιμένουμε νά τήν υποστηρίζουμε στά σχέδια της σέ βάρος τών Τουρκοκυπρίων,δέν μπορεί παρά νά σπρώχνει τους [τουρκο]κύπριους εργάτες κοντά στή δική τους αστική τάξη γιά νά προστατευθούν. Θυμούνται πολύ καλά οι τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι όσα έπαθαν τόσα χρόνια από αυτό τό κράτος καί αυτούς τούς καταπιεστές.

Εδώ βρίσκεται ο εθνικισμός όσων βλέπουν τήν κάθαρση σάν μέσο γιά τό "αρραγές εσωτερικό μέτωπο."

" ΛΑΘΗ " ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Η ρίζα λοιπόν τώνπολέμων τής προσφυγιάς καί τής δυστυχίας δέν βρίσκεται στούς φασίστες-πραξικοπηματίες (αυτοί είναι μόνο μιά έκφρασή της)αλλά στή διαμάχη Ελληνοκυπρίων καί Τουρκοκυπρίων αστών γιά τήν οικονομική καί πολιτική κυριαρχία στή Κύπρο. Ποιός γιά παράδειγμα φρόντισε ώστε οι Τουρκοκύπριοι νά μήν μπορούν νά αναπτυχθούν οικονομικά;

-Τί σήμαιναν οι αλλαγές στό σύνταγμα πού πρότεινε ο Μακάριος τό '63, μέ τήν αφαίρεση τού βέτο καί τών χωριστών πλειοψηφιών στή βουλή από τούς Τουρκοκύπριους;

-Μέ ποιού τήν έγκριση καί ανοχή έγιναν οι σφαγές της Ομορφίτας, τής Κοφίνου, τής Τόχνης;

-Μέ ποιού τήν ανοχή καί ενθάρυνση καταληστεύονταν οι τουρκοκύπριοι εργάτες πού δούλευαν σέ Ελληνοκυπριους εργοδότες μέ εξευτελιστικά μεροκάματα από τό 64 μέχρι τό'74;

Οι καυγάδες τών Ελληνοκυπρίων καί τών τουρκοκυπρίων αστών είναι η αιτία τού κακού καί αντί νά μιλάμε αόριστα γιά λάθη καλύτερα νά μιλήσουμε γι'αυτά τά εγκλήματα τών ελληνοκύπριων καί τουρκοκύπριων αστών σέ βάρος τών εργαζομένω[ν τ]ής Κύπρου, Ελλήνων καί [Τουρ]κων.

Δέν έχουν λοιπόν κανένα δικαίωμα οι Ελληνοκύπριοι αστοί νά καλούν τούς Τουρκοκύπριους σέ ενότητα γιατί δέν μπορούν νά τούς προσφέρουν καμμιά εγγύηση γιά τίς "καλές τους προθέσεις". Απόδειξη η κάθαρση πού δέν έγινε, από τούς σφαγείς τους Τόν χειρότερο από αυτούς τόν Σαμψών τόν άφησαν ελεύθερο.

Είναι ακόμα υποκρισία από τά αριστερά κόμματα νά ξεχνούν αυτή τή πραγματικότητα καί νά καλούν τούς τουρκοκύπριους σέ ενότητα σέ ένα ενιαίο καί μέ ισχυρή κεντρική κυβέρνηση Κυπριακό κράτος σήμερα.

Αν θέλουμε τήν ενότητα τών κυπρίων εργαζομένων, αν θέλουμε νά ξανακερδηθεί η χαμένη εμπιστοσύνη, πρέπει από τή μεριά μας νά αποδείξουμε στούς τουρκοκύπριους εργαζόμενους ότι δέν έχουμε τίποτα τό κοινό μέ τούς καταπιεστές καί σφαγείς τους.

Αυτοί αγωνίζονται εναντίων στούς δικούς τους ένοχους, οι"δικοί" μας ένοχα είναι δική μας υπόθεση.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΡΙΣΗ ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Τον τελευταιο καιρο εχουν αρχίσει να μιλούν το κράτος και τα μέσα μαζικής επικοινωνίας γιά μιά ενεργειακή κρίση πού απειλεί την ανθρωπότητα. Γι αυτό το λόγο μάς λένε πώς πρέπει να ληφθούν μέτρα έτσι που να γίνεται εξοικονομηση στα καύσιμα και να περιοριστεί η κρίση.

Συγκεκριμένα στην Κυπρο η πολιτική αυτή εκφράστηκε προς το παρόν με μέτρα όπως η αύξηση της τιμής βενζίνης/πετρελαίου καί τήν προσπάθεια εφαρμογής των μονών/ζυγών τα Σαββατοκυριακα.

Αυτή η κατάσταση δεν παρουσιάζεται μόνο στήν Κύπρο. Τα ίδια μέτρα ή παρόμοια έχουν εξαγγελθεί στη Ελλάδα, Ευρώπη και Αμερική Κι αυτό γιατί η ενεργειακή κρίση παρουσιάζεται σάν ένα παγκόσμιο φαινόμενο.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΜΩΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΚΡΙΣΗ

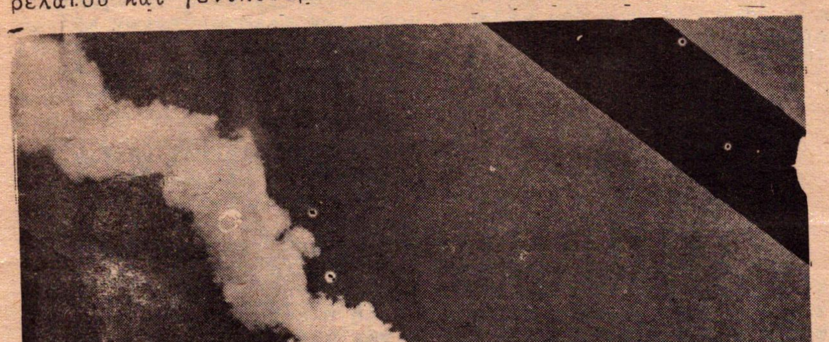
Το πρόβλημα της ενεργειακής κρίσης πρωτοπαρουσιαστηκε στίς αρχές της δεκαετίας του '70 όπου εκφράστηκε με τη μορφή "έλλειψης" πετρελαίου. Εχοντας σαν δικαιολογία αυτή την έλλειψη οι μεγάλες πολυεθνικές πετρελαίου και γενικότερα όλοι οσοι έχουν στα χέρια τους τες πηγές πετρελαίου αύξησαν κατά πολύ τίς τιμες. Για τις άρχουσες τάξεις των Αραβικών πετρελαιοπαραγωγών χωρών είταν και ένας εύκολος τρόπος συσσώρευσης πλούτου.

Το ίδιο συμβαίνει και σήμερα με τη συνεχή αύξηση των τιμών του πετρελαίου που πάει να το κάνει είδος πολυτελείας.

Τι γίνεται όμως στη πραγματικότητα;
Υπάρχει έλλειψη πετρελαίου καί γενικότερη έλλειψη πηγών ενεργείας;

Σε όλο τον κόσμο υπάρχουν τεράστια αποθέματα πετρελαίου. Η Αθηναΐκή εφημερίδα "Ελευθεροτυπία" εγραφε στις 9.9.79 οτι υπάρχει πετρέλαιο για ακόμη 300 χρόνια, τουλάχιστον. Ισως τα αποθέματα πετρελαίου να αντέχουν και για πολυ περισσοτερα χρόνια. Και δεν είναι μόνο αυτά. Είναι και όλες οι άλλες πηγές ενεργειας που δεν χρησιμοποιούνται κανονικά. Χαρακτηριστική είναι η ηλιακή ενέργεια η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί σχεδόν παντού χωρίς να υπάρχει κίνδυνος έλλειψης της.

Κείνο ομως το δεν υπάρχει είναι η διάθεση των κεφαλαιοκρατών να επενδύσουν σε αυτές τις πηγές γιατι θα χρειαστούν περισσοτερα έξοδα. Αυτό ίσως ρίξει το ποσοστό κέρδους. Προτιμούν λοιπόν να ανεβάζουν τις τιμές του πετρελαίου για να διατηρούν το ψηλό ποσοστό κέρδους και δημιουργώντας μια ενεργειακή κρίση.

Οί άρχουσες τάξεις στίς πετρέλαιοπαραγωγές χώρες ακριβαίνουν συνέχεια τό πετρέλαιο γιά νά εκβιομηχανοποιηθούν, βοηθώντας έτσι τόν παγκόσμιο πληθωρισμό νά εξανεμίζει συνέχεια τά κέρδη τους, καί πάει λέγοντας.

ΑΛΛΗ ΕΙΝΑΙ Η ΚΡΙΣΗ

Σίγουρα το προβλημα του καπιταλισμού δεν είναι η ενεργειακή κρίση. Το πρόβλημα είναι πιό ουσιαστικό και πιό γενικό. Είναι η κρίση του ίδιου του καπιταλισσμού να συνεχισει να διατηρεί την ύπαρξη και την ανάπτυξη του. Σήμερα βρίσκεται σε μια κατάσταση που να μην μπορεί να αναπτυχθεί διατηρώντας ψηλά ποσοστά κέρδους.

Η κρίση αυτή εκφράζεται σήμερα με αυξανόμενη ανεργία και περισσοτερο αυξανόμενες τιμές. Παλιότερα σέ περίοδο κρίσης με τον ανταγωνισμό ανάμεσα στούς κεφαλαιοκράτες οι τιμές έπεφταν. Τώρα με τα μονοπώλια οι μεγάλες εταιρείες διαλέγουν άλλες μορφές ανταγωνισμού και διατηρούν τα κερδη τους ψηλά ανεβάζοντας τις τιμές.

Ταυτόχρονα οι κυβερνησεις και οι κεφαλαιοκράτες αρχίζουν να μιλούν για την ανάγκη λιτότητας που δενσημαίνει τίποτε άλλο παρά χαμηλά μεροκάματα. Αυτό κτυπά το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων αφού οι ιδιοι οι κεφαλαιοκρατες δεν βαζουν κανένα ουσιαστικό ελεγχο στις τιμές/ενοίκια και στα κέρδη τους.

Η ενεργειακή κρίση και η αύξηση στις τιμές του πετρελαίου βοηθά σαν μια καλή δικαιολογία για την αύξηση στις τιμές και των άλλων αγαθών. Μια τέτοια τακτική σίγουρα δεν είναι λύση στο πρόβλημα αφού αυξάνει συνέχεια τις τιμές.

ΠΟΙΟΣ ΠΛΗΡΩΝΕΙ;

Ενεργειακή κρίση λοιπον δεν υπάρχει όπως προσπαθουν να μας τήν παρουσιάσουν. Η έλλειψη πετρελαίου που μπορεί να υπάρχει είναι γιατι οι κεφαλαιοκράτες δεν επενδύουν για την περαιτέρω ανάπτυξη των υπάρχοντων αποθεμάτων πετρελαίου και των άλλων πηγών ενεργείας.

Η "ενεργειακή κρίση" χρησιμεύει για να φορτώνουν σ αυτή τη κρίση του καπιταλισμού και σαν δικαιολογία για τις πολιτικές λιτότητα για τους χαμηλούς μισθούς και τις ψηλές τιμές. Επακόλουθο αυτής της κατάστασης είναι να κτυπιέται το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων και των άλλων λαΐκών μαζών αφού οι υπόλοιποι κερδοσκοπούν απ'αυτή την κατάσταση.

Κείνο που πρέπει να κάνουμε είναι να πάμε ενάντια στα μέτρα λιτότητας. Να παλέψουμε για αύξηση τωνμεροκαμάτων μας γιατί μόνο ετσι θα διατηρήσουμε το βιοτικό μας επίπεδο σε ενα υποφερτό σημείο σεσχέση και με τις αυξανόμενες τιμές.

ΕΚΚΛ

Έγινε στις 14 του Σεπτεμβρη, πορεία διαμαρτυρίας για το θέμα του διαζυγίου. Η εκδήλωση γινόταν με πρωτοβουλία της ΠΟΓΟ και δέκα άλλων οργανώσεων που κάλεσε η ΠΟΓΟ τον Μάη, όταν είχε αρχίσει να γίνεται λόγος για την αναθεώρηση του Καταστατικού χάρτη της εκκλησίας της Κύπρου, που περιλαμβάνει και τους ορους διζυγίου. Τότε μερικές γυναικείες ομάδες είχαν αποκλειστεί απο το να συμμετέχουν στις συσκέψεις.

Η ΠΟΓΟ μαζι με τις άλλες γυναικείες οργανώσεις, αποφασισαν να οργανώσουν την πορεία, σε ένδειξη διαμαρτυρίας προς την εκκλησία, γιατί αδιαφόρησε και περιφρόνησε εντελώς τις τροποποιήσεις των όρων για το διαζύγιο, που πρότειναν αυτές στο υπόμνημα τους προς στον Αρχιεπίσκοπο.

Η ΠΟΡΕΙΑ

Στην Πλατεία Ελευθερίας απο όπου θα ξεκινούσε η πορεία, είχαν μαζευτεί μερικες δεκάδες γυναικών, κυρίως αντιπρόσωποι απο τις 10 οργανώσεις με πανώ και συνθήματα όπως "Οχι στην αναχρονιστική νομοθεσία " και "θέμα ολόκληρης της πολιτείας το διαζύγιο".

Στην πλατεία μοιράστηκε φυλλάδιο που μιλούσε για την αναχρονιστηκότητα του νόμου, και εξηγούσε την αναγκαιότητα αλλαγής του. Πρότεινε δε να αναλάβει η πολιτεία το θέμα του διαζυγίου.

Ο κόσμος που περνούσε κυταζε σχεδόν απορημένος για αυτό που γινόταν, γιατί ούτε που ήξερε τίποτε για την εκδήλωση. Οι γυναικείες οργανώσεις καλούσαν μόνο αντιπροσώπους τους κι αυτό εγινε τις 2 τελευταίες μέρες, πριν γίνει η πορεία. Η κινητοποιήση που έγινε είταν ελάχιστη για ένα θέμα που αφορά χιλιάδες κόσμο, γυναίκες και άντρες.

Αφού συγκεντρώθηκαν οι γυναίκες που περίμεναν, η πορεία ξεκίνησε απο την πλατεία Ελευθερίας πέρασε απο Λήδρας, Ονασαγόρου και κατευθύνθηκε προς την Αρχιεπισκοπή, όπου έγινε καθιστική διαμαρτυρία, περιμένοντας να μας δεχθεί ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος.

Μέλος της ΠΟΓΟ μας προειδοποίησε οτι επιτροπή απο τις οργανώσεις θα αναλάμβανε να μιλήσει στον Αρχιεπίσκοπο και οτι οι υπόλοιπες δεν θα έπρεπε να μιλήσουν. Αυτή η στάση έδειχνε πωςοι γυναικείες οργανώσεις πίστευαν πως θα μπορούσαν να έχουν ενα θετικό διαλογο με τον Αρχιεπίσκοπο. Αυτό όμως όπως αποδείχτηκε και

ΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ποιοι αποφασιζουν

στ, πράξη είναι αδύνατο. Εκείνο που θα μπορούσε να γίνει εκεί είταν να αφεθούν όλες οι γυναίκες να εκφράσουν ελεύθερα τις απόψεις τους για το διαζύγιο και την εκκλήσία.

Η ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Στο γραφείο του Αρχιεπισκόπου νιώσαμε απο την πρώτη κιόλας στιγμή οτι είχαμε μπροστά μας κάποιον που ήθελε να κάμει άσκοπη κουβέντα μαζί μας, χωρίς να μας ακούει και χωρίς να αντιμετωπίζει σοβαρά τα αιτήματα μας. Αυτό φάνηκε & απο το γεγονός οτι δεν άφηνε καμιά να ολοκληρώση την σκέψη της.

Προσπαθούσε να μας παρουσιάσει το πρόβλημα του διαζύγιου σαν ανύπαρκτο και να μας αποδείξει οτι αποτελού με μια μικρή μερίδα των γυναικών της Κύπρου που ευρίσκεται εκτος πραγματικότητας. Μας είπε περίπου τα ακόλουθα:

-"Απο τους 50 νεκρούς γάμους μόνο μια περίπτωση ξέρω που θέλει η γυναίκα διαζύγιο και δεν της το δίνει ο άντρας, κι αν θέλετε μπορώ να καλέσω εδώ 40 χιλιάδες γυναίκες για να σας αποδείξω πόσες απο αυτές είναι υπέρ του εύκολου διαζυγίου. Εγω ξέρω γιατί είμαι στη ψυχή κάθε γυναίκας και γνωρίζω τον πόνο της".

-"Φαίνεται οτι δεν γνωρίζετε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες στο εξωτερικό. Πόσες καταντούν νευρωτικές και ψυχωτικές."

-"Εγώ εσας θέλω να προστατεύσω βασισμένος στα μεγάλα λόγια του Χριστού", επιβεβαιώνοντας για μια ακόμη φορά την αντιδραστική αντίληψη της εκκλησίας για την δήθεν κατωτερότητα της γυναίκας. Και συνέχισε να μιλά για το αναλλοίωτο και τη μεγάλη αξία του χριστιανικού νόμου.

-"Σαν φορέας του Χριστιανικού λόγου έχω υποχρέωση να διατηρήσω και να διαφυλάξω τα λόγια του Χριστού".

Βασικά έγινε προσπάθεια διαστρέβλωσης της πραγματικότητας για το διαζύγιο που είναι άνιση και αναχρονιστική. Γι αυτό και αποδοκιμάστηκε απο τις γυναίκες που είχαν μαζευτεί.

Μάθαμε απο τον Αρχιεπίσκοπο οτι το καταστατικό έχει ηδη ψηφισθεί όπως το θέλει η εκκλησία. Και είδαμε αυτό που κιόλας ξέραμε. Δεν μπορούν οι γυναίκες να συζητήσουν θετικά με τον εκπρόσωπο του πιο αντιγυναίκείου θεσμού που υπάρχει, της εκκλησίας.

Η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ

Οι γυναικείες οργανώσεις εσκεμμένα ή μη, δεν φρόντισαν απο μέρες πριν να πληροφορήσουν τον κόσμο για το όλο θέμα του διαζυγίου και της εκδήλωσης. Γι αυτό και δεν υπήρχε μεγάλη συμμετοχή. Ο κοσμος κύταζε με παθητικότητα και αδιαφορία τις γυναίκες στη πορεία & πολλές φορές χαμογελούσαν ειρωνικά, μια και το διαζύγιο αποτελεί ενα "κοινωνικό στίγμα" πολλες φορές γιά την γυναίκα.

Ενα διαφωτιστικό φυλλάδιο που θα κυκλοφορούσε μέρες πριν και αρθρα στις εφημερίδες που θα εξηγούσαν το τι γίνεται, γιατί γίνεται, και τι ζητούμε εμείς οι γυναίκες θα διαβαζόταν απο ανθρώπους που θα προβληματίζονταν για το θέμα. Επίσης το έγκαιρο και πλατύ κάλεσμα θα επέτρεπε σε όποιον ενδιαφερόταν να συμμετάσχει στην εκδήλωση και έτσι θα είχαμε μια πορεία πιο μαζική και ζωντανή.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Η εκκλησία αναγκάστηκε να κανει μια αλλαγή στον καταστατικό χάρτη για το διαζύγιο. Στην ουσία όμως φαίνεται οτι τίποτε δεν αλλάζει. Φυσικά αυτό δεν μας παραξενεύει. Ξέρουμε [illegible] καλά πως ο ρόλος της εκκλησίας σε αυτό το θέμα είναι να διαιωνίζει την ιδεολογία για την κατωτερότητα της γυναίκας. Κι αυτό με την βοήθεια του κράτους και ιδιαίτερα εδώ στην Κύπρο πού το κράτος αφήνει στην εκκλησία όπως λέει το Σύνταγμα να ρυθμίζει κάθε ζήτημα που αφορά τις οικογενειακές σχέσεις. Μπαίνει ετσι εμπόδιο στην προσπάθειατης γυναίκας για βελτίωση της κοινωνικής της θέσης. Αλλά και γενικότερα η εκκλησία προσπαθεί να διατηρήσει τη συντηριτικότητα σε όλους τους κοινωνικούς τομείς.

Γι αυτό και εμείς πρέπει να στρέψουμε τις προσπάθειες και τον αγώνα μας προς το κράτος πιέζοντας να πάρει στα χέρια του το θέμα του διαζυγίου και του γάμου. Και φυσικά καταργώντας τους αναχρονιστικούς και αδικους θεσμούς και βαζοντας το πάνω σε μια βάση όπου οι ανθρώπινες σχέσεις να έχουν παραπάνω σημασία.

Πρέπει να στραφούμε προς το κράτος γιατί αυτό είναι πιο ευαίσθητο στις λαϊκες πιέσεις ενω η εκκλησία μένει ανεπηρέαστη απο την λαϊκη πίεση αφου ουτε καν ελέγχεται απο αυτήν. Και ενα αλλο σημαντικό σημείο είναι πως εμείς σαν γυναίκες δεν μπορούμε να πιέσουμε την εκκλησία αφού ούτε εκλέγουμε τους ηγέτες της ούτε κανένα αλλο δικαίωμα έχουμε σε αυτήν.

Το αίτημα για πολιτικό διαζύγιο και πολιτικό γάμο θα το πετύχουμε μόνο με την κοινή πάλη γυναικείων, συνδικαλιστικών και πολιτικών οργανώσεων.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Μιλώντας στο 18ο Συνέδριο της ΠΕΟ ο Χ. Βανέζος είπε οτι η ΠΕΟ στρέφεται κατηγορηματικά ενάντια στη επέμβαση του κράτους στις εργατικές διαφορές.
"Μπαίνει το ερώτημα. Γιατί δεν συμφωνούμε με την νομοθετική ρύθμιση των εργατικών σχέσεων; Θα απαντήσουμε αυτό το ερώτημα. Η απάντηση έχει σχέση με το περιεχόμενο και τον χαρακτήρα αυτών των σχέσεων. Οι εργατικές σχέσεις στον τόπο μας είναι καπιταλιστικές σχέσεις. Είναι μέρος αυτών των καπιταλιστικων σχέσεων ατομικής ιδιοκτησίας και εκμετάλευσης τις οποίες ΚΑΤΟΧΥΡΩΝΕΙ ΤΟ ΑΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ (Ε.Β. 25.7.79, υπογραμμισ. δικές μου)

Βλέπουμε λοιπόν καθαρά οτι η ΠΕΟ στρέφεται ενάντια στη νομοθετική ρύθμιση των εργατικών διαφορών γιατί ξέρει πολύ καλά πώς ο ρόλος του κράτους σε καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής δεν είναι τίποτε άλλο παρά η ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Παρ' ολα αυτά ο Κ.Β.Σ. περιλαμβάνει πρόνοιες πού δεν φαίνεται να συμπίπτουν με την αντίληψη της ΠΕΟ γύρω απο το κράτος. Σε μιά παράγραφο του λέει "το υπουργείο δύναται να προσφέρει μεσολάβηση έστω και αν αυτή δεν εζητήθη εισέτι εαν κρίνη σκόπιμον να πράξη τούτον. Εις τοιαύτην περίπτωση αποδοχή της μεσολαβήσεως υπό της μιας πλευράς εξυπακούει παρομοίαν υποχρέωση της ετέρας πλευράς."

Πιο κάτω ο κώδικας αναφέρει "εφόσον αμφότεραι αι πλευραί συμφωνούν και η διαφορά παραπεφθεί εις διαίτησίαν αυται αποδέχονται οπως η αποφαση του διαιτητού είναι δεσμευτική δι' αμφότερας."

Με αλλα λόγια κάθε φορά που η συντεχνία διαφωνεί με τους εργοδότες ή το αντίθετο, θα επεμβαίνει το κράτος.

Στη περίπτωση που η επέμβαση του, γίνεται δεχτή μόνο απο την εργοδοσία ή την συντεχνία η απόφαση του κράτους δεν είναι δεσμευτική. Στη περίπτωση που η επέμβαση του κράτους γίνεται απόδεκτή και απο τις δυο πλευρές η απόφαση του είναι απόλυτα δεσμευτική.

Αξίζει να ειπωθεί οτι κατα την διάρκεια που το κράτος ασχολείται με το ζήτημα οι εργάτες δεν έχουν δικαίωμα απεργίας. "Δια διαφοράν παραπεφθείσαν εις διερευνητική επιτροπή δεν θα κυρήσσεται απεργία η ανταπεργία εφ'οσον η έρευνα συνεχίζεται". (Κ.Β.Σ.)

Ας δούμε όμως - χρησιμοποιώντας υποθετικά παραδείγματα - πως λειτουργούν ολα αυτά στην καθημερινή ζωή.

Οι εργάτες του Α εργοστασιου αποφασίζουν να υποβάλουν ορισμένα αιτήματα. Η συντεχνία διαπραγμάτευεται τα αιτήματα τους. Το κράτος επεμβαίνει. Η επέμβαση του γίνεται αποδεκτή και απο εργοδότες και συντεχνίες.

Το κράτος πολύ συχνά εκφράζεται ενάντια στα "υπερβολικα αιτήματα, καλεί τους εργαζόμενους σε αυτοσυγκρατηση με την δικαιολογίατου εθνικού προβλήματος, μέτρα λιτότητας κλπ. Με άλλα λόγια η πολιτική του στρέφεται ενάντια στα εργατικά αιτήματα/διεκδικήσεις. Για αυτό το λόγο η θέση του είναι αναγκαστικά με το μέρος των εργοδοτών.

Στη περίπτωση που η επέμβαση του κράτους γίνεται αποδεκτή απο τη μια πλευρά πχ την εργοδοσία. Το κράτος θα διερευνά την υπόθεση για όσο χρόνο έχει στην διάθεση του. Σε αυτό το διάστημα οι εργάτες δεν έχου δικαίωμα απεργίας. Σε αυτό το διάστημα η εργοδοσία θα έχει κάθε ευχέρεια να σπάσει την διάθεση των εργατών για απεργία. Θα μπορεί να δώσει υποσχέσεις για προνόμια στους λιγότερο ταξικά συνειδητοποιημένους εργάτες ενώ παραλληλα να εκφοβίσει τους πιο αγωνιστές Σαν αποτέλεσμα θα είναι η διάσπαση και η απογοήτευση των εργατών. Ετσι η συντεχνία δεν θα μπορέσει να διεκδικήσει αποτελεσματικά τα δικαιώματα των εργατών.

Ο Κ.Β.Σ. λοιπόν δίνει τη δυνατότητα στό κράτος να επεμβαίνει στίς εργατικές σχέσεις και να βάζει σε πλεονεχτική θέση τούς εργοδότες.

ΤΑΞΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ο Βανέζος είπε επίσης οτι "το κίνημα της ΠΕΟ ειναι ενα ταξικά προσανατολισμένο κίνημα. Ενα κίνημα που απορρίπτει, δεν αναγνωρίζει και δεν δέχεται την συνεργασία των τάξεων." (Ε.Β 25/7/79)

Επίσης υποστήριξε με πολλή θέρμη την αναγκαιότητα ύπαρξης κάποιας συμφωνίας. η ύπαρξη συμφωνίας είπε, εμποδίζει τις αυθαιρεσίες των εργοδοτών.

Φαίνεται καθαρά πως η συγκεκριμένη συμφωνία, ο ΚΒΣ οχι μόνο δεν εμποδίζει τες αυθαίρεσίες των εργοδοτών αλλά μειώνει και την δύναμη της εργατικής τάξης.

Πως μπορούν όμως να υπάρχουν τέτοιου είδους συμφωνίες και παράλληλα να μήν υπάρχει ταξική συνεργασία;

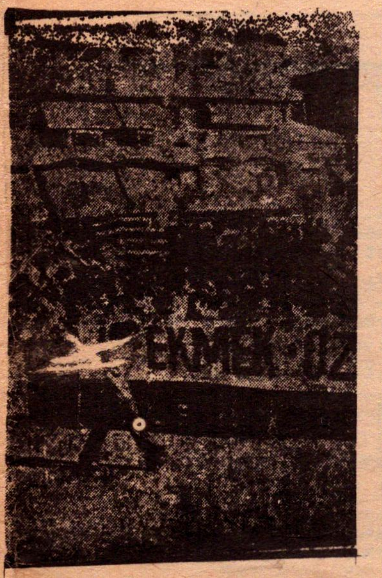
Η απάντηση είναι πως οι εργάτες λειτουργούν ανεξάρτητα απο τις συντεχνίες. Βέβαια κάτι τέτοιο δεν θα το ήθελε η ηγεσία της ΠΕΟ. Εξάλου στον ΚΒΣ υπάρχει πρόνοια που δεσμεύει τις συντεχνίες να πάρουν μέτρα ενάντια σε απεργίες που γίνονται χωρίς την έγκριση της ηγεσίας των συντεχνιών "Δεδομένου οτι αι ανεπίσημαι απεργίαι είναι καταδικαστέαι κατα την διάρκεια της ισχυούσης συμβάσεως η ενδιαφερόμενη ομοσπονδία - συντεχνία θα λαμβάνει κατα την κρίση τα δέοντα μέτρα προς τερματισμόν της απεργιας."

Φαίνεται λοιπόν πως μόνο στα λόγια η ηγεσία της ΠΕΟ στρέφεται ενάντια στην ταξική συνεργασία.

ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ

Σε κάποιο μέρος της ομιλίας του ο Βανέζος αναφέρεται σε 3 απεργίες που έγιναν τηνπερίοδο 1977-79, σε μια προσπάθεια να πείσει πως το δικαίωμα της απεργίας κατοχυρώνεται. "Μετά την υπογραφή του κώδικα στην περίοδο 77-79 το συντεχνιακό κίνημα έκανε απεργίες. Η συντεχνία κυβερνητικών εργατών έκαμε απεργι στηνεφορεία των σχολείων συντεχνία μεταλοτεχνίων το εργοστάσιο "Λύκος", η συντεχνία εργατών γεωργίας στο Φασούρι." (ΕΒ 25.7.79)

πως ελεγχουν τις σκεψεις μας

Πως ομως έγιναν τόσες λίγες απεργίες σε μια περίοδοπου το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων έπεσε αντί να αυξηθεί.

Επίσης στις απεργίες που έγιναν τα αποτελέσματα δεν είταν και τόσο καλά για τους εργαζόμενους. Στην απεργία του "Λυκος" διαβάζουμε στη μπροσσορα "Η απεργία στο Λύκος, γιατί χάθηκε. Τι μπορούσε να γίνει" που εβγαλαν μερικοί από τους απεργούς του Λύκος μαζί με άλλους εργάτες. " .. οι έμμισθοι των συντεχνιών αντί να δείξουν τρόπους συνέχισης της απεργίας προσπάθησαν να πείσουν τους απεργούς να κλείσουν την απεργία. Και το κατάφεραν λέγοντας πως δεν θα πλήρωναν περισσοτερα απο 3 μεροκάματα απο αυτά που έχαναν με την απεργία. Φάνηκε πως δεν είταν διατεθειμένοι να βοηθήσουν αν συνέχιζαν την απεργία. Με λίγα λόγια εγκατέλειψαν τους εργάτες στην πιο κρίσιμη στιγμή."

Η απεργία που έγινε στα σχολεία ανακαλέστηκε πριν κερδηθούν όλα τα αιτήματα.

Για την απεργία στο Φασούρι η συντεχνία δεν ανεφερε τα αιτήματα και τι κερδήθηκε στις εφημερίδες.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Κάποιος που θα συμφωνούσε με οσα έχουν ειπωθεί ίσως νομίσει πως η μόνη λύση που υπάρχει είναι να πάψουμε νάμαστε μέλη της ΠΕΟ Κατα την γνώμη μας κάτι τέτοιο ειναι ολότελα λανθασμένο. Η συντεχνία είναι εμάς των εργχζομένων και δε πρέπει να ανήκει στην ηγεσία της. Οι συντεχνίες έχουν κτιστεί απο τους εργάτες για να προστατεύουν τα συμφεροντα τους.

Κάθε φορά που ο ΚΒΣ θα χρησιμοποιείται απο εργοδοσία ήηγεσία των συντεχνιών για να εμποδίσει απεργία και προώθηση αιτημάτων πρέπει να γίνονται προσπάθειες για να μην μπαίνει τροχοπαίδι στην ταξική πάλη. Ακόμα χρειάζεται η άμεση & πρακτική υποστήριξη σε κάθε αγώνα των εργατών. Μια υποστήριξη πολύπλευρη. Οικονομική, ηθική, πληροφοριακή κλπ.

Στις τωρινές συνθήκες κάθε μικρή επιτυχία των εργατών θα είναι μια μεγάλη νίκη για το εργατικό κίνημα.

Κάθε άρχουσα τάξη για να μπορέσει να συνεχίσει την κυριαρχία της δεν χρησιμοποιά μόνο την ωμή βία. Ενα μεγάλο οπλο είναι η ιδεολογική κυριαρχία, η ιδεολογική καταπίεση.Τις περισσότερες φορές είναι πολύ πιο σημαντικό να μην μας αφήσουν να σκεφτούμε κατι επικίνδυνο για τα συμφέροντα τους, παρα να μας κτυπήσουν αφου το κανουμε.

Γιατί ξέρουν πολυ καλά οτι η γνώση είναι δύναμη. Ξέρουν πολύ καλά οτι η γυμνή βία θα προκαλέσει την αντίδραση μας και θα βάλει τη θέση τους σαν άρχουσας τάξης σε κίνδυνο.

Εχουν λοιπόν δημιουργήσει ενα τεράστιο μηχανισμό που μας εμποδίζει να μαθαίνουμε, αλλοιώνει ή αποκρύβει την πραγματικότητα και έτσι μας εμποδίζει να εκφραστούμε ή να σκεφτούμε. Ενα τέτοιο μηχανισμό που μα γίνεται καθημερινά πλύση εγκεφάλου ετσι που να γίνουμε αν είναι δυνατον απλά πιόνια που το μόνο που να κάνουν είναι να παράγουν.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Θα μπορούσε να πει κάποιος οτι αυτα συμβαίνουν μόνο στις δικτατορίες και σίγουρα στις χωρες που ζούμε το πολιτευμα είναι δημοκρατικό, έχουμε απόλυτη ελευθερία να σκεφτούμε και να εκφραστούμε οπως θέλουμε.

Ας δούμε ομως τι γίνεται στην πραγματικότητα. Το τελευταίο παράδειγμα μας έρχχεται απο την Αγγλία, μια χώρα που πολλοί πιστεύουν πως είναι απο τις πιο δημοκρατικές στον κόσμο.
Τελευταία διέρευσαν μερικά μυστικά έγγραφα που αποκάλυψαν τις σχέσεις του αρχηγείου της αστυνομίας με το Μπι-Μπι-Σι. Στά έγγραφα αναφέρετο οτι σε περιπτώσει "ευαίσθητων" προγγραμματων οι παραγωγοί πρέπει να συναντηθούν προηγούμενα με υπεύθυνους της αστυνομίας και να αποφασίσουν μαζί πως θα παρουσιαστεί το προγραμμα. Ουτε λίγο ουτε πολύ η αστυνομία ελέγχει τα προγράματα τα πιο σημαντικά τουλάχιστον που θα δείξει η τηλεόραση.

Παράδειγμα αυτής της τακτικής είταν πρόσφατα η μετάδοση ειδήσεων γύρω απο τον φόνο του αριστερούαντι φασίστα Μπλαίαρ Πήτς απο την αγγλική αστυνομία σε μια αντιφασιστική διαδήλωση. Η πληροφορηση που πήραν οι θεατές της τηλεόρασης γι αυτό το θέμα είταν αυτή που ήθελε η αστυνομία που είταν και υπεύθυνη για τον φόνο.

ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Κατι τέτοια βέβαια δέν γίνονται μόνο στην τόσο"δημοκρατική" Αγγλία. Συμβαίνουν κι αλλού και στην Κύπρο. Ολες οι ειδήσεις που φτάνουν στην Κύπρο προερχονται απο μεγάλα διεθνή πρακτορεία Ρέουτερ, Τασς, Ασσοσιετ Πρεςς. Πολύ φυσικό λοιπόν να μαθαίνουμε μονο οσα αυτοί θέλουν και οπως αυτοί θέλουν. Καί από αυτά οσα θέλει η άρχουσα τάξη στην Κύπρο.

Ενα χαρακτηριστικό παράδειγμα:
Πέρσι το καλοκαίρι σε μια απεργία στην Βραζιλία σε ενα εργοστάσιο ζάχαρης, εγινε κατάληψη απο τους εργάτες, τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους. Η αστυνομια επιτέθηκε και σκότωσε 80 άτομα. Πολλά πτώματα βρέθηκαν στις οχθές του ποταμού που περνούσε δίπλα απο το εργοστάσιο. Γιαυτό το εγκλημα ουτε το ΡΙΚ ουτε τα αλλα ευρωπαικάπρακτορεία είπαν λέξη ενώ κάθε τόσο ακούμε ειδήσεις του τύπου: Η Λίζ Ταίηλορ παντρεύτηκε τον τάδε και η Χριστίνα Ωνάση τον Καούζως.

Ας μην πάμε μακριά ομως. Πρόσφατα βγήκε στην επιφάνεια μια κλοπή πυρομαχικών απο την Ε.Φ. Η κυβέρνηση δεν ελεγε τίποτε για αρκετό καιρό και μάλιστα διάταξε ανάκριση για το πως διέρευσε η πληροφορία οταν δημοσιευτηκέ.

ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ

Δεν ξέρουμε αν υπάρχει στο ΡΙΚ κάτι παρομοιο μέτο Μπι -Μπι-Σι. Ομως είναι φανερό οτι το τι βλέπουμε καί τί ακούμε ελέγχεται απο τη άρχουσα τάξη.
Πως γίνεται;
Με τον κρατικό έλεγχο εφόσον το ΡΙΚ είναι ημικρατικος οργανισμός. Επίσης με την στελέχωση του απο άτομα πούέχουν την αστική ιδεολογία και με τήν αυτολογοκρισία. Δηλαδή αν κάποιος που ετοιμάζει ένα πρόγραμμμα θέλει να πεί κάτι που πιστεύει οτι δεν θα αρέσει στους ιθύνοντες δεν τα λέει για να μην χάσει την δουλειά του. Σιγά σιγά ο αυτοελεγχος γίνεται βίωμα.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός οτι οι ιθύνοντες του ΡΙΚ βρίσκουν οτι έχει περισσότερη σημασία να μαθουμε πως περνα τις διακοπές του κάποιος ψηλά ιστάμενος παρα για μια μεγάλη απεργία.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Στις εφημερίδες ο έλεγχος είναι διαφορετικός επειδή δεν είναι μονοπώλιο. Ομως είναι εξίσου αποτελεσματικός. Με τον νόμο περί τύπου κάνει πολύ δύσκολή την έκδοση εντύπου και πολύ ευκολο το κλείσιμο του. Ετσι οι πιο πολλές μεγάλες εφημερίδες ελέγχονται απο άτομα με αστική ιδεολογία. Η αυτολογοκρισία λειτουργεί και εδώ με τον ιδιο τρόπο.

Στη περίπτωση που οι εφημερίδες γίνονται επικίνδυνες για την άρχουσα τάξη μπορεί να χρησιμοποιήσει οταν αποφασίσει οτι της συμφέρει τον περί τύπου νόμο. Ετσι που οταν θέλει να κλείνει ή να δυσκολεύει την έκδοση μιας εφμερίδας.

Είδαμε λοιπόν πόση σημασία δίνει η άρχουσα τάξη στην πληροφόρηση. Μέροςτου αγώνα μας πρέπει να είναι να αντιπαλέψουμε την άρχουσα τάξη σε αυτό το θέμα.

Το να δώσουμε πληροφόρηση είναι εξίσου σημαντικό οσο είναι για την άρχουσα τάξη να μας εμποδίζει να πληροφορούμε και να πληροφορούμαστε.

Συνέχεια ακούμε οτι χρειάζονται θυσίες. Θυσίες γιά τό καλό τής επιχείρησης, γιά τήν οικονομική ανάπτυξη τής Κύπρου, γιά νά πάει μπροστά ο τόπος, γιά τόν"πολιτικό αγώνα". Εχουν οι εργαζόμενοι μέσα στό σημερινό ανταγωνιστικό σύστημα κανένα συμφέρον νά θυσιάζονται γιά όλα αυτά; ΟΧΙ,γιατί όλα αυτά δέν είναι δικά τους, ούτε υπάρχουν γιά όφελός τους.

Ο κ. Λητίδης καί ο κ. Ξεζουμίδης είναι μέ πολιτισμένο τρόπο, εχθροί. Εμπορικοί αντίζηλοι αφού καί οι δύο τους είναι βιομήχανοι παπουτσιών. Γιά νά επιβιώσουν οικονομικά πρέπει νά πουλήσουν μέ κέρδος τά παπούτσια πού παράγουν.

Η αγορά παπουτσιών όμως, τόσο στήν Κύπρο όσο καί στό εξωτερικό είναι περιορισμένη.

Τά μεγαλύτερα καταστήματα παπουτσιών στήν Λευκωσία ετοιμάζονται γιά τίς χειμερινές τους πωλήσεις. Ποιός θα έχει τίς περισσότερες πωλήσεις; Σίγουρα αυτός πού έχει τά καλύτερα καί φθηνότερα παπούτσια!

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Πώς όμως θά μπορέσουν οι βιομήχανοι νά βγάζουν στήν αγορά φθηνότερα παπούτσια; Είναι θέμα ελλάτωσης τού κόστους παραγωγής:

Καί ο κ. Ξεζουμίδης καί ο κ. Ληστίδης ενδιαφέρονται γιά τήν καινούργια αυτόματη μηχανή κοπής δερμάτων. Στοιχίζει χιλιάδες λίρες αλλά τή δουλεύει μόνο μιά εργάτρια καί μπορεί νά βγάζει όσα βγάζουν τώρα δέκα ειδικευμένοι εργάτες. Στό τέλος θά είναι πιό οικονομική.Ετσι θά μπορούν νά πουλούν φτηνότερα τά παπούτσια τους από τούς άλλους καί νά παίρνουν αυτοί τίς παραγγελίες καί τίς πωλήσεις.

Τι σημαίνει όμως γιά τούς εργάτες αυτών τών εργοστασίων ή προσπάθεια αυτή παραγωγής φθηνότερων παπουτσιών;

ΔΥΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Οταν οι εργάτες ζητήσουν αύξηση καί λιγότερο εξοντωτική δουλειά, ο κ. Ληστίδης τόυς λέει:

"Είμαστε όλοι μιά οικογένεια. Θέλω νά σάς δώσω τά λεφτά πού ςητάτε, αλλα άν ο κ. Ξεζουμίδης προλάβει νά πάρει τήν καινούργια μηχανή πρίν από τήν επιχειρησή μας, θά χρεωκοπήσουμε, καί έτσι θά χάσουμε όλοι τό βιός μας. Η επιχείρησή μας έχει ανάγκη αυτά τά χρήματα καί τήν μηχανή. Αργάτερα βλέπουμε..."

Μπορείτε νά φανταστείτε τόν κ. Ξεζουμίδη νά λέει ακριβώς τά ίδια στούς εργάτες τού;

Βέβαια! Καί μπορούν νά τό φανταστούν καί οι εργάτες.

Αν κατορθώσουν νά πάρουν τίς αυξήσεις πού χρειάζονται καί χρεωκοπήσει πραγματικά η επιχείρηση, μπορούν νά β ρούν καί αλλού δουλειά. Τό ίδιο μπορεί νά γίνει καί στό εργοστάσιο τού Ληστίδη. Τό συμφέρον τούς δέν είναι νά αγοραστεί η αυτόματη μηχανή. Ετσι κι αλλοιώς αποτέλεσμα θά έχει νά χάσουν τή δουλειά τους 9 εργάτες.

ΕΘΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Καί όμως, ο κ. Ξεζουμίδης καί ο κ. Ληστίδης γίνονται συχνά καί φίλοι.

Τά ιταλικά εργοστάσια παπουτσιών έχουν από καιρό πάρει πολλά καί μεγάλα αυτόματα μηχανήματα. Οί σχεδιαστές τους είναι οί καλύτεροι από παλιά. Τά παπούτσια τους είναι φθηνότερα καί καλύτερα. Αν τούς δοθεί η ευκαιρία θά πάρουν όλες τίς παραγγελίες καί θά εξαφανίσουν καί τόν Ληστίδη καί τόν Ξεζουμέδη, καί όλους τούς άλλους παπουτσοβιομήχανους τής Κύπρου. Γι αυτό ζητούν από τή κυβέρνηση νά βάλει δασμούς στά ξένα παπούτσια. Στό τελωνεία τά Ιταλικά παπούτσια γίνονται τόσο ακριβά πού μόνο λίγοι πλούσιοι τά αγοράζουν.

Δέν είναι μόνο ο κ.Ληστίδης καί οί άλλοι παπουτσοβιομήχανοι, αλλά όλοι σχεδόν οί Κύπριοι βιομήχανοι καί ή κυβέρνηση πού τώρα εξηγούν στούς εργάτες ότι:

"Χρειάζονται θυσίες γιά τήν οικονομική ανάπτυξη... Δέν μάς φτάνει ή εγχώρια αγορά. Πρέπει γιά νά προκόψουν οι επιχειρήσεις μας, νά πουλήσουμε καλύτερα καί φτηνότερα παπούτσια στούς Αραβες από ότι οι ιταλοί βιομήχανοι. Καλύτερα τρικά στούς ιταλούς από ότι οι Εγγλέζοι. Νά έχουμε καλύτερα ξενοδοχεία στίς ακτές μας από τά Γαλλικά ξενοδοχεία. Αλλοιώς θά πάει πίσω ο τόπος μας."

Καί μαζί μ'αυτά..."Αγόραζε Κυπριακά προϊόντα, βοηθάς τόν τόπο σου, τιμάς τόν κόπο σου."

Τί λένε δηλαδή οί Κύπρια βιομήχανοι στούς εργάτες τους; "Αν δέν πάει καλά ή επιχείρηση, θά ζημιώστε καί σείς. Αν δέν πάν καλά οι Κυπριακές επιχειρήσεις, θά ζημιώσουν όλοι οι Κύπριοι, θά πάει πίσω ο τόπος."

ΠΑΤΡΙΔΑ

Στούς περισσότερους εργάτες τούτα τά δύο ακούγονται πολύ διαφορετικά.

Αν κλείση τό εργοστάσιο τού Ξεζουμίδη, θά πάν νά δουλέψουν στού Ληστίδη, ή καί σέ κάποιον άλλο.

Είναι όμως πολύ πιό δύσκολο καί δυσάρεστο νά είναι αναγκασμένος κάποιος νά ξενιτευτεί, επειδή "έχασαν" όλοι οι ντόπιοι επιχειρηματίες καί έπεσε ανεργία στό τόπο.

Είναι εύκολο νά ξεχάσει κανείς ότι οί Ιταλοί μιλάν άλλη γλώσσα από τούς Κύπριους, αλλά άν βάλεις στό πλάϊ δύο βιομήχανους, ιταλό καί κύπριο, θά μοιάζουν σάν δύο σταγόνες νερό. "Γαλλικά ή Γερμανικά, ίδια είν' τά αφεντικά"

Ετσι, ενώ οι εργάτες τού Ληστίδη καί τού Ξεζουμίδη δέν βλέπουν ο ένας τόν άλλο σάν εχθρούς, μπορεί νά αρχίσουν νά βλέπουν τόύς Ιταλούς, βιομήχανους καί εργάτες, σάν εχθρούς τους.

ΦΩΤΙΑ

Αν ο κ. Ληστίδης πεί στούς εργάτες του νά βάλουν φωτιά στό εργαστάσιο τού ανταγωνιστή του, τού κ. Ξεζουμίδη, καί νά δείρουν τούς εργάτες του, όλοι θά γουρλώσουν τά μάτια τους καί θά τόν πάρουν γιά τρελό, ή θά φωνάξουν τήν αστυνομία.

Όμως τό ίδιο πράγμα, κρυμμένο κάτω από τίς λέξεις πατριωτισμός καί εθνικό συμφέρον, τό καταφέρνουν συχνά οι επιχειρηματίες μιάς χώρας βάζοντας τούς εργάτες τούς ενάντια στους εργάτες άλλης χώρας.

Αυτή είναι η εξήγηση τών οικονομικών θυσιων ή ακόμα καί τών πολέμων, ότι άλλο καί να μάς λένε.

Καί, μερικές φορές, καταφέρνουν καί τούς πείθουν!

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΡΙΣΗ

Από τό 1973 ο καπιταλισμός βρίσκεται ξανά σέ παγκόσμια κρίση. Αυτό σημαίνει απλά ότι όλοι οί βιομήχανοι δυσκολεύονται, όλες οι"εθνικές οικονομίες" δέν πάνε καλά. Οι αγορές μέσα στό παγκόσμιο εμπόριο λιγοστεύουν, μερικές εξαφανίζονται τελείως. Οι ίδιοι οι βιομήχανοι, ο καθένας χωριστά καί σάν ομάδες πού αποτελούν εθνικές οικονομίες-πρέπει νά ξεσπάσουν κάπου γιά νά λύσουν τά προβλήματά τούς καί νά επιβιώσουν. Αυτοί πού πληρώνουν είναι οί εργάτες.

Τούς ζητάνε νά τούς σώσουν μέ τίς "Θυσίες" τους. Οπως όμως οι εργάτες τού κ. Ξεζουμίδη δέν θά λύσουν μόνιμα κανένα πρόβλημά τους μέ τό νά κερδίση ο μάστρος τους τούς άλλους μάστρους, έτσι καί οι εργάτες μιάς χώρας δέ θά κερδίσουν τίποτα άν θυσιαστούν γιά τήν"εθνική τους οικονομία"εναντίον στούς ξένους μάστρους.

ΔΥΣΤΗΧΙΑ

Τί σημαίνει στό κάτω κάτω η πρόταση:"Η Κύπρος αντιμετωπίζει μέ οξύτητα πρόβλημα οικονομικής επιβίωσης ...ο Κυπριακός λαός μπορεί νά δώσει μέ επιτυχία τή μάχη τής οικονομικής επιβίωσης"; (18ο Συνέδριο τής ΠΕΟ, Εκθεση δράσης τού Γ.Σ σέλ. 29)

Μήπως ότι, εφόσον δέν ενδιαφερόμαστε μόνο γιά τά συμφέροντα τών εργαζομένων, αλλά γιά τά συμφέροντα τού "κυπριακού λαού",θά χαιρόμαστε καί εμείς οι εργαζόμενοι μέ τή δυστυχία τών άλλων;

"Ενας άλλος εξωτερικός παράγοντας πού ευνόησε τίς εξαγωγές, τόν τουρισμό καί τήν κίνηση κεφαλαίων ήταν τά γεγονότα στόν Λίβανο" Αυτά από τό στόμα τού υπουργού οικονομικών, στό διεθνές συμπόσιο δημοσιογράφων στή Λευκωσία στίς 19 Ιούλη τού 77.

Θά χαρούμε καί μείς γιά τά"καλά"πού έφερε στήν Κυπριακή οικονομία η καταστροφή στό Λίβανο;

[illegible] θέλαμε νά σκέφτονται [illegible] ίδιο οι λιβανέζοι εργάτες τό 74;

μαθητες υλικο για εκμεταλλευση

"ΑΡΓΙΑ ΜΗΤΗΡ ΠΑΣΗΣ ΚΑΚΙΑΣ"

Οι περισσότεροι μαθητές εργάζονται το καλοκαίρι. Ακού με διάφορους λόγους για το γιατί εργάζονται.

"Για να βοηθήσω την οικογένειαμου!"
"Για να καλύψω τα εξοδα για τες προσωπικές ανάγκες μου"
"Για να βγάλω τα εισητήρια τα δίδακτρα και τα βιβλία του νεου σχολικού χρόνου."
"Για να μάθω την ζωή."

ΓΙΑΤΙ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ

Για να καλύψουν ενα μέρος απο τες ανάγκες της οικογένειας

Για να καλύψουν τες δικες τους ανάγκες.

Αυτές τες ανάγκες των μαθητών έρχονται να εκμεταλεφτούν οι εργοδότες. Ειδικά το καλοκαίρι η παραγωγή τους πρέπει να αυξηθεί λόγω αυξημένης ζήτησης, όπως πχ αναψυκτικά, ξενοδοχεία καταστήματα, οικοδομές και εργοστάσια ένδυσης και υπόδησης και γενικά δερμάτων που αντιμετωπίζουν μόνιμη έλλειψη εργατικών χεριών.

Παίρνουν λοιπόν μαθητές και μαθήτριες. Γιατί όμως;

- Ενας εργοδότης αντι να πάρει ενα ανειδίκευτο εργατη με £22 την βδομάδα, του συμφέρει ενας ανειδίκευτος μαθητής με £17, ακόμα πιο πολύ μια ανειδίκευτη εργάτρια με £15 & ακόμα πιο πολύ μια μαθήτρια με £9.

- Του συμφέρουν ακόμα οι μαθητές γιατί αποφεύγει την εισφορά στο ταμείο κοινωνικών ασφαλίσεων αφού οι περισσότεροι μαθητές δεν θέλουν να τους κόβει ΚΑ γιατί είναι ήδη χαμηλός ο μισθός τους.

- Γιατί ο μισθός είναι ακόμα πιο χαμηλός γιατί δεν παίρνουν τα λεφτά της πληρωμένης άδειας.

- Του συμφέρει γιατί πέρα απο το κέρδος που βγάζει με τον διαχωρισμό σε ειδικευμένους και ανειδίκευτους εργάτες με τους μαθητές κερδίζει πιο πολλά γιατί του κάνουν ειδικευμένη δουλειά και τους πληρώνει πιο χαμηλά και απο τους ανειδίκευτους εργάτες.

- Ακόμα γιατί θα μπορεί να τους χρησιμοποήσει όπως, οσο και όποτε θέλει χωρίς να αντιμετωπίζει προβλήματα.

Μαθητές για τους εργοδότες σημαίνει: Ενα φτηνό εργατικό δυναμικό που θα αυξήσει τα κέρδη τους.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ!

" Το κράτος ενδιαφέρεται ιδιαίτερα γιά την παροχη στους νέους όλων των μέσων και δυνατοτήτων για την εξωσχολική τους επιμόρφωση και διαπαιδαγώγηση" Συνέντευξη κυβερνητικου εκπαιδευτικου λειτουργού, στήν μαθητική εφημερίδα Ακριτικοπούλα.

Το κράτος όμως δεν ενδιαφέρεται να λύση τα προβλήματα των μαθητών εργατών ώστε να μήν είναι αναγκασμένοι να δουλεύουν τα καλοκαίρια. Αλλά ενδιαφέρεται γιά την οργάνωση του όλου συστήματοςμέσω του γραφείου εξευρέσεως εργασίαςώστε να γίνεται σωστότερη κατανομή των μαθητών εργατών σύμφωνα με τις ανάγκες των εργοδοτών και με τές δυνατοτητες των μαθητών για να γίνεται σωστότερη εκμετάλλευση τους. "Οι μαθητές εργαζόμενοι τα καλοκαίρια αποκτάνε επαγγελματική εμπειρία που θα τους βοηθήσει να μη αντιμετωπίζουν υποτιμιτικά αυτά τα επαγγέλματα και να προσανατολιστούν στόν τεχνικό και βιομηχανικό τομέα όπου υπάρχει έλλειψη εργατικού δυναμικού. "

Συνέντευξη κυβερνητικού εκ προσώπου στά Νεανικά θέματα.

Αυτό άν το δούμε μαζί με τα κέντρα ταχυρύθμου εκπαιδεύσεως και τα συστήματα μαθητείας φαίνεται το "ενδιαφέρο" του κράτους, για τούς μαθητές. Στην πραγματικότητα ενδιαφέρονται να λύση μόνιμα το πρόβλημα με την έλλειψη των εργατικών χεριών που αντιμετωπίζουν οι βιομήχανοι.

Το κράτος ανάλαβε, όχι μόνο να εκπαιδεύση αλλά και να διοργανώση την όλη εκστρατεία- οι μαθητές στην δουλειά-. Μέσα σαυτή την εκστρατεία εντάσσεται και η ιδεολογία που πέρασε και περνά- "αργία μήτηρ πάσης κακίας", "όλοι στην δουλειά και στόν αγώνα"- χαρακτηριστικό αποτέλεσμα της είναι η συνέντευξη της εργαζόμενης μαθήτριας Τούλλας Παρπούνα στην έρευνα της απογευματινής(13/7/79

" Ακόμα και να μην είχαμε ανάγκη να εργαστούμε έπρεπε να εργαζόμαστε για να ενισχυθεί η γενική οικονομία του τόπου μας και να ενισχυθεί η βιομηχανία μας "

Εχουν πείση όμως όχι μόνο την Τούλλα, φυσικά, ότι τα εργοστάσια των αστών είναι και δικά μας. Τα κέρδη των αστών είναι και δικά μας. Η βιομηχανία τους είναι και δική μας.

ΕΡΓΑΤΗΣ ΠΡΟΣ ΕΡΓΑΤΗΝ

Οι μαθητές έχουν προβλήματα μέσα και έξω από το σχολείο. Δέν πρέπει να τα αγνοούμε και να λέμε απλώς ότι δεν πρέπει να εργάζονται. Σήμερα εργάζονται και δεν πρέπει να τούς αντιμετωπίζουμε σαν μικρά παιδιά που θα μας κάνουν τα θελήματα μας, αλλά σαν εργάτης πρός εργάτην. Οι μαθητές δεν έχουν βάλει οργανωμένα τα αιτήματα τους που ο καθένα έχει αλλά δεν ξέρει τι να κάνει ή φοβάται ή δεν βλέπει πώς να τα διεκδικήσει μέσα στον λίγο χρόνο που εργάζεται.

Θέλουν πιό ψηλούς μισθούς, επίδομα άδειας, κοινωνικές ασφαλίσεις εξ ολοκλήρου από τους εργοδότες και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Με τους όρους που εργάζονται σήμερα οι μαθητές είναι σε βάρος τους και σε βάρος των εργατών γενικά. Μπορεί σήμερα να έχουν φύγει απο τίς δουλειές, αλλά θα επιστρέψουν ξανά και δεν πρέπει να ισχύουν οι ίδιοι όροι που είναι σε βάρος της εργατικής τάξης.

Πρέπει λοιπόν να παλέψουμε γιά τους μαθητές. Οι εργάτες είναι αυτοί που μπορούν να το κάμουν προωθώντας τα αιτήματα τους μέσα στους χώρους δουλειάς καί στές νέες συλλογικές συμβάσεις.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

η σημασια μιας απεργιας που δεν εγινε

Στις 14 του Σεπτέβρη στη Κεντρική Τράπεζα δεν έγινε απεργία. Απεργία που είχε κηρυχτεί απο τους υπαλλήλους βδομάδες πριν. Εγιναν ομως κάποια αλλα γεγονότα σημαντικά για το συνδικαλιστικό κίνημα.

Τα αιτήματα των υπαλλήλων της Κεντρικής είταν μισθολογική και οργανική εξομοίωση με τους άλλους τραπεζικούς υπαλληλους. Αιτήματα που εκκρεμούσαν απο τότε που οι άλλες Τράπεζες παραχωρησαν στους υπαλληλούς τις αυξήσεις του 79.

Ζητούσαν δηλαδή ενιαία κλίμακα που στην Κεντρική είναι πιο χαμηλές απο τις άλλες τράπεζες, και νέα οργανική διάρθρωση. Στην Κεντρική τα προσοντα πρόσληψης και προαγωγής είταν πιο πολλές απο τις άλλες τράπεζες και οι ευκαιρίες προαγωγής λιγότερες.

ΤΙ ΕΓΙΝΕ

Οι υπαλλήλοι μαζί με τη ηγεσία είχαν αποφασίσει απεργιακό αγώνα για διεκδίκηση των αιτημάτων αυτών κήρυξαν 24ωρη προειδοποιητική απεργία για τις 14 του Σεπτέμβρη.

Το βράδυ πριν την απεργία το Συμβούλιο τηςΕΤΥΚ κάθεται σε διαπραγματεύσεις με την εργοδοσία και καταλήγουν σε συμφωνία. Καλούνται οι υπάλληλοιτο πρωι απο το ραδιόφωνο να πάνε στη δουλειά χωρίς προήγουμενα να γίνει συνελευση ετσι που να αποφασίσουν οι ιδιοι οι υπαλλήλοι αναστολή ή όχι της απεργίας.

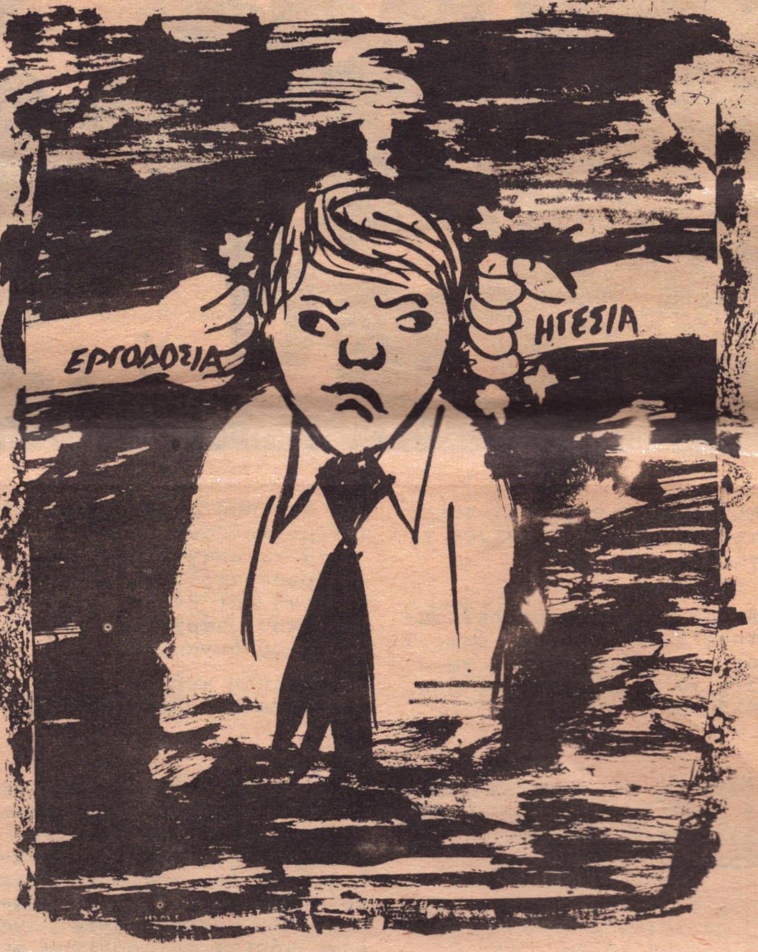
Ποια είταν η συμφωνία που πέτυχε το Συμβούλιο της ΕΤΥΚ που να δικαιολογεί το σπάσιμο της απεργίας;

Πρόβλεπε να δοθούν οι αυξήσεις που δόθηκαν στους άλλους τραπεζικούς αυτο δηλαδή που η τράπεζα είχε δεχτεί μήνες πρίν

Για την οργανική διαρθρωση πρόβλεπε τις θέσεις γραφέα και βοηθού γραφέα (που δεν υπάρχει στις άλλες τράπεζες) και ακόμα πιο πολλά προσοντα πρόσληψης.

Περιλάμβανε επίσης δήλωση του διευθυντή τής τράπεζας οτι η οργανική διάρθρωση θα γίνει το συντομοτέρο δυνατο (!)

Μια τέτοια συμφωνία οπως είταν φυσικό απεριφθηκε απο τους υπαλλήλους στην Γενική Συνέλευση που έγινε το απόγευμα τη ιδιας μέρας. Επέμεναν, σωστά, στην παλιά τους αποφαση για απεργία και ικανοποίηση ολων των αιτηματων.

Η ηγεσία της ΕΤΥΚ απορρίπτει την απόφαση τηςΓενικής Συνέλευσης δοώντας ετσι ενάντια στη θεληση των υπαλληλων που την εκλεξαν να αντιπροσώπευει τα συμφέροντα τους.

Μετα απο αυτο αρχίζουν να κινητοποιούνται και άλλοι τραπεζουπαλληλοι **γιά** υποστήριξη των συναδέλφων τους της Κεντρικής.

Η ηγεσία της συντεχνίας προσπαθεί να ελέγξει την αγωνιστική διάθεση & αγανάκτηση των υπαλλήλων και κάνει το κάθε τι για να εμποδίσει την απεργία

Προσπαθεί να παρουσιάσει την συμφωνία σαν κατάκτηση.

Καταγγέλει την συμπαράσταση απο άλλους υπαλλήλους σαν διασπαστική.

Απειλεί οτι η απεργία δεν θα υποστηριχτεί απο τις άλλες συνδικαλιστικες οργανώσεις.

Καταφέρνει ετσι να"πείσει" τους υπαλλήλους να δεχτούν την συμφωνία που έκαμε με την εργοδοσία.

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ

Ολα θα είταν οπως συνηθως γινονται στην Κύπροτα τελευταία χρόνια. Οι ηγεσίες δηλαδή των συντεχνίων να αποφασίζουν πίσω απο τις πλάτες των εργαζομένων, να παίζουν το ρόλο του μεσάζοντα και τελικά να κουτσουρεύονται ή νάχάνονται τα αιτήματα.

Οι υπάλληλοι της Κεντρικής που αποφάσισαν ενάντια στην ηγεσία τους για απεργία (ασχετο αν δεν κράτησαν μέχρι το τέλος)

Η συμπαράσταση σε κάποιο βαθμό που εκδηλώθηκε απο αλλους τραπεζουπαλληλους.

Βέβαια ο αγώνας χάθηκε, τα αιτήματα δεν κερδήθηκαν. Η ηγεσία στάθηκε ενάντια στον **αγώνα** καί κατάφερε να τον ελέγξει πριν προλάβει να εκδηλωθεί ουσιαστική και σε μαζική κλίμακα συμπαράσταση.

Ασχετο με το άν χάθηκε ο αγώνας μάς ενδιαφέρει όλους το τι εγινε και τι δεν εγινε στην Κεντρική. Μας ενδιαφέρει όλους γιατί αντιμετωπίζουμε και εμεις ισως παρόμοια κατάσταση. Η σημερινή ακρίβεια της ζωης οι χαμηλοι μισθοί και οι συνθήκες στους χώρους δουλειάς ισως μας αναγκάσουν να βρεθούμε κάποια στιγμή σε αντίθεση με την ηγεσία.

ΓΙΑΤΙ ΧΑΘΗΚΕ

Με τον τρόπο που χειρίστηκε το θέμα το Συμβούλιο της ΕΤΥΚ εδειξε οτι αυτό που την ενδιέφερε είταν να μη γίνει αγώνας άσχετο αν τα αιτήματα δεν θα κερδίζονταν. Ετσι οι εργαζόμενοι είχαν να αντιμετωπίσουν ενα αρκετά δυνατό, συνασπισμένο και οργανωμένο αντίπαλο. Την εργοδοσία μαζι με τους εκλεγμένους αντιπροσώπους τους, την ηγεσία της συντεχνίας τους.

Οι υπάλληλοι τί είχαν;

Αγωνιστική διάθεση, αγανάκτηση και δίκαιο. Αυτα όμως δεν έφτασαν. Ελειπε μια οργανωμένη αντίσταση στην εργοδοσία και την ηγεσία της συντεχνίας. Η υποστήριξη που δεν πρόλαβε να εκδηλωθεί μαζικά δεν μπόρεσε να αντικαστήσει αυτή την έλλειψη.

Ελειπε η οργάνωση των υπαλλήλων που προωθούσε τη ανυποχώρητη ενότητα μεταξύ μέχρι την τελική κατάκτηση των αιτημάτων. Που θα πληροφορούσε απο πρίν, θα προωθούσε την συμμετοχή ολων των υπαλλήλων, που θα πάλευε για πλατειά και ενεργητική συμπαράσταση & θα αντιστέκονταν στην εργοδοσία και την ηγεσία της συντεχνίας.

Αν υπήρχε, οι δυνατότητες για να κερδηθεί ο αγωνας θα είταν μεγάλες.